

ЛОЩІКЪ ЖУДЕКЪТОРЕАСЪ

САѢ

ТРАТАТ DE АРГУМЕНТЪРІ ЛЕГАЛЕ
ЗРМАТЬ DE ЛОЩІКА КОНЦІНДЕЙ

DE

АЛЕКСАНДРъ АМАН.

Ліценціат ѧп Аеръ.

БѢКБРЕЩІ

Типріт яа К. А. Розетті ші Вінтерхайдер.

1851.

ПРЕА ДЛНЪЛЦАТЕ DOAMNE!

Към пощаделе кът тогъл спечиале че
Дипълдитеа воастръ поседеазъ дп Лесіла-
діе, тъ фак а пъдъжді, къ то звражъ de
ачеастъ патръ нѣ ва пътеа гъсі дп Мъриа-
воастръ, декът то ювдекътор tot диптр'о
време еклерат ші indѣлцент.

Zik indѣлцент, фїнд къ дп adевър о
карте скрісъ аспра впбі асеменеа съжет,
диптр'о лімъ каре къ грэй прїшеше а екс-
пріма цепівл впбі щіпде че дпкъ нѣ с'а пер-
фексіонат ла пої; тъ фак, ісъ пъдеждъеск
къ Дипълдитеа воастръ ва віне воі съ апре-

cieze зи асеменеа враждь, тай твалт пептрв
сімінга че затревіт съ пве авторвл чеса о-
кіпіт, фекът пептрв терітвл лыжтрълсек.
Дакъ дар ачеасть Черкаре ар пътєа
фі апроверать de Лопъцітєа воастръ, ар фі
чел тай ұнсемнат подъ чеаші жудръзпі съ
ащент ұп үрта остеелілор теле.

Ат оноаре а фі кв чел тай аджик респект
ал Лопъцітєа Воастре

предпільс сервѣ

Александръ Аман

INTRODUCIE.

Nu este multă vreme de când am vîzut ocazie, dă dobjindî cîdele să întîlnească eksplikații ale unor situații, care abia posedam în teorie. Cât de mult așteastă teorie nu se duminează, și în toate zilele nu se întreprinăzează prin practică. În adesea, la început mi se părăște foarte grea misiunea de a le crea cîmașii și a face dreptate cîncîteuzenilor lor, și a căuta adesea regulă prințipe care să încurajeze mai tot să avânde pe credință, dar aceasta nu este descurajă, și prin urmare nu zăbovă să observe, că numai niște regulă dobjinătă ar putea îndesni înțelegerea a celor trei moaște, care să întîlnească și misterioase și atât de complexe; aceste regulă lor, forma Loziaka Judecătoriească.

Se pare că opinia publică, exprimată în cîdele mai deosebite, este deosebită, că aceasta este un adevarat, dar însuși așteastă opinie care nu este o expresie a dobjinătă aplicație la aceea parțială.

astfel چinebașă aruncânduă în okiș asupra Istoriei
chelui țekî, chelui modern, asupra Istoriei împărții-
lor și adășilor lor, nu lipsesc și vedeai că tot
ce a putut să ție mulță vreme, a cîntări prin
loșică; și tot ce a pierdut, a pierdut lipsă de loșică,
dovezî în autoreul acestei observații ar fi înșași
Istoria universală.

Spre a nu să depărtă de adăminte său,
rebiș la Loșica Judecătoarească. Am obserbat că
aceasta lipsesc uneori la unii din cei mai capabili
praktikanți: de căci o altă profesie n'are mai
neapărățită trebuință de un rezon puternic de către
aceasta, căci loșica fiind direcția săi adevarata
kîrmă a tuturor științelor, cu către mai bîrtoș n'ar
fi și desfășerîtor că în toate zilele se făcă spre
tâlmoșirea dreptului; căre după cum este cunoscut
n'are altă etimologie decât acea a dreptului.

Săbăt în guvern drept legeile nu sunt nimic
mai mult, de către o judecată săpătoasă formulată,
scrisă și apărată cu o nestăpătăță loșică.

Orijină ar fi legeile firești său sociale
obiecte de desfășerî judecătoarești său politicești
fiind că la aceste reguli recunoscute săbăt numirea
de lege, să pedve tot dăuna căi chei care pretează să
disputeze asupra aplicării lor, lipsesc și neapărățită
ca acei căi să sint datorii, de a înțelede că de a judeca
o pricină, să cunoască în toate amărunturile,

mișcările proprii care ar putea să o atace și să o apere; în schimbul toate mișcările bătrânește și pierderei.

Spre a înainta tot din urmă de la cunoștință la cale neconștință, și a nu fi să împărtășim nimic neexistantă; că simuș mai întâi datoră a defini că se înțelege propria principiu; și zic după că mai însemnată jurișticonștiință: că propria principiu se înțelege o contestație că se încearcă în considerația de persoane, de timori, de dovezi, de mișcări, de întâmplări, de bucurii, de fapte, și de înscrise.

După că am definit principiile și substanța lor, ajung la mișcările care trebuie să scopă aceste mișcări sănt că ea că nu sunt argumenturi, care sunt în desbatere că ea că formele sunt în drept.

Această locuție că doresc să se impună să kînă să o păstreze mult, nu este o învenție, ci o creație a naturii datează tăzilor însă neculibări de toți.

Nu mă rămână decât să îl sănătăția să kînă să o păstreze mult, nu este o învenție, ci o creație a naturii datează tăzilor însă neculibări de toți.

În urma acestor reguli generale de argu-

mentyri' лягale, урmeаgъ доçika konuтииuei' inspi-
ratъ print'a mea дупъ че am întrebăt'o, дупъ
че am чеrчetat'o, дупъ че am desfăkut'o din
toate ale ei' amъryntyri', în sfîrshit дупъ че am
prîbit тултъ време în fундул inimei' mele.

Авторуl.

ЛОЦІКЪ ЖУДЕКЪТОРЕАСЪ.

1. Аргументъл е un резонамент при каре се трауе о konsekvenцъ de la una sa^v do^v пропозиций.
2. Унорът зічереа argument se зіче de o пропозиціе adебъратъ, іntreбvinцатъ спре a konbinacіe sa^v a intoарче ne чине-ваши de la o първре оаре каре.
3. Аргумент dialektik se пумеuite вn резонамент иако каре nu este de kit пробабил, adикъ ed nu este **indestvъl спре a konbinacіe**, cui a determina іntervъn'кіп absolvt дыхъл да o конфірмаціе sa^v de la o нераціе.
4. Аргументъл se deosebesk, вn рапорт ky ісборъл de unde sunt трауї, вn аргументъл трауї de la резон wi вn аргументъл трауї de la авторитъцъ.
5. Îndeçile Романе **prin** аргумент se іnчедеџе добадъ sa^v презумціе.
6. Întervъn'кіп зічереа argument вn прівім аічка sinonima резонаментъл.

7. Ној не пропунем de a ekzamina:

1. Каје синт принципије аргументацијилор.
2. Че форме ши че пумир ја ја ачесте аргументацији.
3. Каје синт аргументацијите принципијале интребувачате во јуриспруденцъ.

КАП I.

ПРИНЦИПИЈЕ АРГУМЕНТАЦИЈА.

Чеа d'intit регулъ а оръ кървия аргумент, есте d'a авеа дрент базъ ун адебър хотърт са ја каје, чед пумци, съ ну фие kontestat.

Kvintilian есте de първое: къ аргументъ есте ун мјодок de a добеди о пропозиције Indoioасть принцији че determinat. Astfel дај требуваште неапърат ка во фие че причинъ, съ фие ун пунт хотърт, къчије дака n'ar фи nimik unde ар фи пунциа de бр'о добадъ:

Синт патру лукрүр каје требуеск съ тreakъ de хотърите.

1. Lukrүриде каје kad svit simicir, прекум: бедереа, азул, ш. ч. д.
2. Ачедеа асуира кърова чеа мај mare парте din oameni se vnesk ky първоеа.

3. Ачелea че sînt prescrise de lege, sa că ne care obiceiul și sentimentul de autorizează.
4. Ачелea asupra căreia amîndoară părțile se unesc, să căre avă fost odată dovedite, să căре nu să căre contestat de partea împotrînitor.

Maș înainte de a putea face argumenturi, este neapărat de a cunoaște, aceea că locuitorii și oratorii numesk mijloache obișnuite să (izboare comună), cărăi aceste izboare comună sunt înțărăi cărăi oare căre asizele să căre au termenul argumenturilor.

Spre pildă, dacă un avocat rekomandează că clemența și mizericordia judecătorilor, ne călientul că 'ia încredințat să apără; daca el infițioanează că familia prîntului criminal că căre prin rugăciunii și lacrâmăi aceea mizericordie, el înțrebării cărează atunci că ea că se numește izboare obișnuite, și că toate aceste cunoștințe lăvă nu umidesc mai puțin inimiile judecătorilor.

Izboarele obișnuite, nu sunt astfel arătate, de cărăi numai fiind că ele sunt exprimări recunoscătorii și încredințări de bună sens-obiștesc, sens că să numită astfel, fiind că numai sunt asemenea condițiilor, să nu să obiști să toate dușurile căde bune. Toate acele aforismuri ne căre cunoștința și rezonul de întrebării cărează înțărăi cărăi de folositor, nu sunt oare și dinsele asemenea niute izboare obișnuită?

Sunt doar făruri de izboare.

Unele sunt înținse ce, fiind coprinse în sujetul cheie se tratează.

Altele sunt extrinsece, fiind că sunt luate afară din sujet.

Izboarele înținse ce, se trag de la persoană, de la obiect și de la vreme.

Konsiderația persoanei poate fi relativă la naștere, la naștere, la patnie, la sex, la vîrstă, la educație, la formă, la konstituția trunchiului, la stare, la condiție, la fizionomie, la aceea că se arată a fi, la fante și la păratură că de aș prevedea. În konsiderația obiectului, se încercă acuzații (sancțiuni), precum că este produs, locul său vremea unde s-a întipărat, mijloacelor căre s-a întrevăzut, multul său puternic folos că a izborit.

Citeva despre izboarele extrinsece, ele rezultă din faptul că de la dorul, de la hotărîri judecătoriale, de la dobândirea prin înscris, de la arțarea marturilor, din peristruși, din takriruri, în sfîrșit din toate faptele care se pot naște afară din sujet, și că sunt suținute pînă în urmă noastră.

În numărul argumenturilor său izboarelor extrinsece mai trebuiesc adăugate.

1. Acele care provin de la respectul persoanelor său de la opinia lor.

2. Argumentul ignoranții, cără că probine din sălbăticina în care se află o parte spre a putea derțăpăna dovezile său autoritatea că î se impune, său a putea da altfel mai bune.
3. Aceala că probine din principiurile adontate de împotrăbitnik, său din aprobația principiurilor expuse de noi și priimite de dinsul.
4. Argumentul că probine de la dreapta judecata noastră, de la lumenele fizice obisnute la toți oamenii cără cu înțelegere bune.

КАП II.

ФОРМА АРГУМЕНТИУРІЛОВ НІ ДЕОСЕ- БІТЕЛЕ ЛОР ФЕЛДРІ.

Argumenturile sunt supuse să apară căre forme cără aș deosebesc denumirea.

Cele principale adică: acele că sunt întrebuiuțate mai adesea sunt: Sidoismul, Înduția, Didemă, Entimenul și Ekzemplul, în urmă vom trata Sofisma și Paradoxul.

§. I.

Silociismurī

Orī che silociismū īn ceneare nu este de kīt
un rezonament bazat ne o judecată făcute mai înainte. Judecăciile sînt compuse din idei komparate. Pezonamentvile prin silociismurī sînt compuse de judecăci komparate între dînsede. Prin komparația ideilor se formează propoziciile; prin komparația propoziciilor se formează silociismurile. Aceste rezonamente konstituează dar aceast akt ad încădeșteri care din doz sa ţă mai multe judecăci, se trage o a treia che se numește konkluzie.

Spree a fi apărut de orī che rătăcirea sa ţă
să se păstreze în orī che rezonament, trebuie să se cercheze
cu bălgare de seamă fie care propoziție īn par-
te și a căntă toată atenția să la cîpul cu care
ele sunt derate și komparate între dînsede.

În fie che silociismū este o idee sa ţă un ter-
men major, care este atrăbutul konkluziei. O idee
sa ţă un termen minor, acesta este sujetul konkluziei;
un termen de mijloc, acesta este rezonul care une-
ște sa ţă desparte atrăbutul de sujet. De acolo nasc
chele trei propozicii ale unui silociism; chele doz
d'intîi sînt premise: din aceste premise se formează
konkluzia unde sujetul rezonamentului este kom-

parat ky atributul. Într-ună din premise ideea saş termenul de mişloc se comparaază cu sujetul și în ceea-l-altă ky această atracție adăpolyziei.

Să redăm sănătatea mării părți de maximă regulile principale ale siloçismurilor și să mulțimă înlesnire.

1. Într-un siloçism nu trebuie să se afle mai mult decât de la termenul săş doă.
2. Nicăş odată termenul de mişloc nu trebuie să fie în concordanță.
3. Nu trebuie să fie în concordanță alte idei de către care ar fi fost în premise.
4. Nu se poate concorda nimic din premise cănd ambele sunt partikolare săş negativă.
5. Dacă una dintre premise este partikolară săş negativă, concordanția trebuie să fie asemenea a cărei partikolară săş negativă.
6. Sănătatea a cărui premisă este adevarată, trebuie să fie cărora că de ambele reguli, și ne fie căre în parte, toate propozitiile după aceste reguli. Dacă propozitiile nu sunt bine înțelese, trebuie să fie înainte de desenii într-un cip de lucru; atenția însă și obiceiul căre naște dintr-o bună judecată și din experiență, sălvează mult de către toate aceste reguli.

Adevaratul conseqvență urmează din ade-

върваме съмненията премиселор; дакът ачеате сънт адебърате, конкуренцията е адебъратъ. Иар да din импотрибъ, дакъ премиселите са вна dintr'инселе ну сънт адебърате, консеквенца е тъгъдуитъ.

Ун аргумент ексакт, есте ун резонамент комплекст, астфел ил дефиниазъ ши философия: къчъ идеята миноръ есте мълдокъл че рестаторническите дегътура инте мајоръ ши конкуренция каре сънт чеде доъ екстремиръ, са в мащ бине, еа есте идеята де мълдок, каре добедените рапортъл мајоръ ши конкуренцият, непутанд фи компактате фъръл дънса.

Екземпляр; кънд омул интранд ин sineus, воешите а се фаче инсигнъ ал съв юдекътор: ерам индаторат д'а фаче кътаре лукру; инсъ ну л'ам фъкът, при урмаре ам виодат а мяа индаторите.

Методъл съдочистик ну нумаи къ есте чед мащ плъкът ши мащ лъмурит, дар поате чиневъ зиге къ есте чед мащ сигур; фиинд къ ел непрекърмат дифреазъ резултатурите, ши урмейзъ неапърат ин кътареа добезеи. Но кътъ време н'ат ръспунс да кестия че ци с'а фъкът, ачеастъ кестия есте импротивъцъ ши ку тоате ачеате нечеситета д'а ръспунде д'а дрентъ те сидеате а'цъ да скотеала инсигнъ.

§. II.

Indukția.

Indukția, că se numește și enumeație, este o formă de argument, care să fie în prezență mai multe propoziții partikolare, de unde se trage o concluzie generală.

În inducție se poate conchidia din tot, din aceea că s'a afirmat să s'a tărgăduit prekum și din părțile luate în parte.

Exemplu. Boesk să dovedesc că toate dispozițiile dintre diații se pot întoarce; mai întâi fără enumeația tuturilor felurilor partikolare de dispoziții, și zic: testamentul este o dispoziție a unei boiușe din urmă și se poate reînoca; tot asemenea pochiș zice și despre kodicii și deindekomisuri, de legături și de dări din pricina morții, de unde urmează că toate boiușele din urmă sunt reînocabile.

Dacă însă enumeația era necompatibilă, adică dacă ea nu conținea toate speciile partikolare ale propozițiilor generale, argumentul năpădi komplikt. Spre pildă; dacă zic: aktul de cumpărătoare este un kontrakt de bună credință; aktul de înciriere este un kontrakt de bună credință; aktul de dobândire este un kontrakt de bună credință;

dinț, prin urmare toate kontrakturile sunt de bună credință; concluzia mea ar fi falsă, pentru că nu sunt raportate toate felurile de kontrakturi în enumeația fizică, și mai bărtos că în dreptul Roman sunt mai multe feluri de kontrakturi, care nu sunt de bună credință.

Spre a face ca acest exemplu să fie mai bine înțeles, este de trebui să dă expunere unei din țările din dreptul Roman între kontrakturile de bună credință și între kontrakturile de drept strict (restrictus).

Kontrakturile de bună credință erau acelora prin care care parte se îndatora către cealădător, precum: kontraktul de finanțare; kontrakturile de drept strict erau acelora unde numai una singură din părți se îndatora, precum este aktul de finanțare. Această diferență nu era bazată pe căstăni punct că adică bună credință nu trebuie să aibă loc în toate acturile de învoire; ea avea mai mult drept scop de a regula îndatoririle judecătorului, care în kontrakturile de bună credință are mai multă latitudine spre a se dirijea după echipitate, și care în kontrakturile de drept strict, trebuie să aibă loc numai în termeni învoledei.

Această diferență în legăturile moderne numai este priimită; căci în principal general toate kontrakturile sunt de bună credință.

§. III.

Dilema.

Dilema este un argument compus de propozitii deopotrivă hotărîtoare împotriva părților adversare. În dilemă după ce s'a împărțit totul în alături părții; urmează a concluza din tot aceea ce s'a concluzat din fiecare parte.

Cea mai însemnată regulă a dilemelor, zice un autor, este că totul să fie eksakt împărțit în toate părțile săle; căkăr dacă această direcție este neeksactă, este dobadă că nu se poate obține.

Exemplu. Se presupune că Pironienii care pretind că omul nu poate nimic cunoaște: Sau că sunt și care că nu sunt cunoaște nimic cunoaște: Sau că sunt cunoaște nimic cunoaște și că sunt cunoaște nimic cunoaște. Căkăr dacă sunt cunoaște nimic cunoaște și că sunt cunoaște nimic cunoaște, atunci cunoaște nimic cunoaște și că sunt cunoaște nimic cunoaște. Căkăr dacă sunt cunoaște nimic cunoaște și că sunt cunoaște nimic cunoaște, atunci cunoaște nimic cunoaște și că sunt cunoaște nimic cunoaște.

Dilema nu este concludantă, cănd permisele nu sunt sprijinate de rezonante temeinice. Trebuie să se pună lăua altă parte de către una din cele două propuse. Urmează căkăr că se seamănă a fi în pasă spre a nu se întoarce dilema împotriva căldură cheală ce o întrebării.

§. IV.

Entimemul.

Entimemul de la гречесите *ενθυμησις*, рindicare, este un silogism desăvîrșit în duhul aceleia călă intrebuințează, dar nedesăvîrșit în expresie, fiind că se suprimează una din propozițiile ca cunoștință, dovedită, și care ar trebui să se înțeleagă.

Spre pildă, George a înstărinat toate buna-riile sale, de către abea o mulțime de creditori, prin urmare el a boala să și își săde. Într-o chestiune argument majora era, înstărinarea tuturor buna-ridor suposează scopul de a își săde, dar această majoră este săzgătă afară că îndestru de dovedită.

Entimemul este mai adesea întrebuințat de către silogismul; el anumează cunoscerea lui și că majoritatea băioișu-ne; el atrage plăcerea auditorilor și că rora iubire de sine se linigășătoare să fie în ce părțilelor lor a desconperi.

§. V.

Eksemplul.

Eksemplul este un argument prin care ne-uitine apărând că o împrejurare nouă o hotărîre

dată asupra unei alte împrejuriri, dar prin analogie, asemănare de la mult la puțin, de la puțin la mult, sau de la deopotrivă la deopotrivă, și identitate de rezon.

Eksemplul nu este o formă partikolare de argument, ci numai un loc de argumentură de la ceea ce se vede la ceea ce se menține dor; în cîteva argumente trase de la exemplu pot fi forma silogismului; ad inducă său ad entitemul.

Eksemplul este argumentul că se întrebă cinează mai adesea în discuțiile științelor de drept. Legisările Române autoriza pe juriiskonsulat și a face din exemplul baza hotărîrelor lor.

Înind că toate cazurile partikolare nu pot fi prezentate și conținute în legea; este de neapărat să se intindă la toate speciile acestor, care înfățișează același motivuri de hotărîre.

Nimic nu este mai folositor pentru înțelegereea regulilor științelor de drept, de cîteva exemple cu care se slujește spre a le autoriza, și să confirme să se modifice; că toate acestea trebuie să se pot se mărginită unde se cuibine. Judecătorii sunt datorii să nu da părere după legea, iar nu după speciile partikolare. Eksemplurile nu se pot întrebă de cîteva numai spre înțelegereea regulilor trase din însărcinării deputaților; îndată că

aceste reguli sunt îndestul de лътвите, trebuieште а se опрі.

§. VI.

Sofisma.

Maș întîi съ черчетъм етимология ачешти зицерът, каде требуеште а фи бине дефинатъ, фиind кът софизма este чел маș mare връщаш ал додичел. Софизма бине де да гречеште *σοφίσμα*, че se дериъ де да софисе, а интребувинца, а пъскочи виклени тълдоаче; ачеста este уп rezonament фишиши инсінвітор капабил де а аргунка ин рътъчіре, ши каде п'аре де кит апариенца адебътулүү. Tot de акодо бине ши *sofist*, *σοφιστής*, ачеда че се сидеште а иншела прін rezonamente инсінвітоаре, ши каде деривъ де да софиси инцелент. Иноріцінь ачест нүче инсемна инцелент, инвъзат, eksperit, ши se da філософілор, ораторілор; инстъ маш да урмъ аյунсесе урічос ши кам sinonim ку зічегеа шарлатан, din пріципія адүзүлүү че декламатори фъкүръ din шиинце.

Кънд виклена se афълъ ин rezonamentуръ, atât din прічинъ къ прінципуріде саъ преміеде ну синт адебърате, саъ къ din прінципуръ ши премісе адебърате se трагъ konsekvenце каде де док нүші

ăş urmare, aceste rezonamente ţălde debină sofismă sau paralogismură.

În urma mai multor rezonamente învăriate, este de mare folos a cunoașterii năcerala care este ţăldă: pentru că ea urmează să se obțină spre a putea cu înlesnire a deosebi și a de examină în parte; aceasta este ca dintre unii principali rezultă. Singurul lucru analizat bine tot dăună în autorul nostru, de vreme ce o cherchezare iute un generală nără face de către să nu ne examineze și mai tot dăună înșelăci.

Acum să examinăm dacă sofismă se află în exprimării sau în raportul ideilor unui lăcruților între ele.

Sofismă se află în exprimării, dacă este într-un cibok sau într-o ambiguitate în termenii: spre a ne feri de orice cheie și chiar, trebuie să se constituă termenii proprii, lăcruții unii bine definiți, în locul acestor exprimări ambiguite care să devină de maskă și chiar cheie.

Sunt ambiguități (exprimări de doar sensuri) nepărtărite, care sunt astfel de răzădă în cărora căre filosofii nu se află nici o zicere căre să nu însemneze mai multe lăcruțe. Cu toate acestea toate cibokurile se pot înținde să fie doar neamări, căci ele nu sunt să de la o singură zicere sau de la mai multe împreună. O singură zicere

ре не poate de multe ori arunca în rătăcire, și aceasta este cănd mai multe lăkruți sau mai multe persoane având aceiași denuminație.

Sofisma este în raportul lăkruților, cănd se doresc ideile care urmează să fie unite, să că împreună cunoască ce ar trebui să fie despușă; cănd se atrăgătoarează unuia lăkru o calitate ca esențială, de vreme ce nu este de către accidentală; cănd ~~necine~~ nu încadrează starea cestii, să în schimb cănd ia drept principiu o propozitie îndoioasă, ce nu corespunde căreia că boala a demonstrează. Toate acestea sunt niște greșite maniere de a rezona, de către care nu se poate apăra de către principiu să cumplită cerința de reflexie, singură mijloacă de apărare.

Spune mai bună exemplificație iată doar exemplul:

Dacă zic: Platon este un filosof, sunt filosof căreia sunt nemuritori, prin urmare Platon este nemuritor, aici fiind că este de către o sofismă că o apărare trebuie rezonament. Pentru că? Premisele nu arată însă că sunt echivalente ca și că arată concordanță. A zice că Platon este un filosof, că că sunt căci și că filosof căreia sunt nemuritori, nu că și că zică că Platon este nemuritor; ar trebui că calitatea de filosof conținând în Platon, să conțină și calitatea de nemuritor, kon-

formă a chestiilor principale: чеea че копринde уп дукту че иші ін копринde уп алт, копринde иші п'ачела, де унде філософ копрins іn Платон ну копринde kvalitatea de nemuritor.

Dacă în urmă zik: бінде чел маі преціos мерітъ тоатъ а noastră інгріїре; bogъциіле сіnt бу-
нуруде челе маі преціоase, пріn урмаре bogъциіле
мерітъ тоатъ інгріїреа noastră, іатъ інкъ о софістъ.
Konkluzia este легатъ ку преміеде, ачеasta este a-
дебърат; dar уна din преміise este грешітъ; adikъ
чea de al doilea; de унде иші konkluzia ну este
маі пыцін грешітъ. De време че уп адебърат ре-
zonament, уп rezonament логік н'аре nimic de falsъ.
Логіка fiind мештеувнгэл deskoperireи адебъруду, н'аре
іn ёдере de kit адебъруд, иші ну інтреbun-
цеазъ спре a лvi deskoperire de kit операції адебърате. Адебъратул rezonament ну пріимеште de kit
пропозиції адебърате, иші а кърора konkluzie sъ фіе
легатъ ку преміеде.

Нұмърул софістемелор este фоарте іnsemnat; ноі інсъ не бом търғыни да ачелea нұмаі каре se
aupronie маі тұлт de sujetul nostru.

1. Ambiguitatea termenilor, saž amfibolozia про-
біне, saž пентру къ se ағль іn rezonament
натру термені іn док de trei; saž пентру къ
терменул de mijdock sъ ia de doъ орѣ іn deo-
sebite кіпурі; saž пентру къ este пріimitор de

deosebite înțelesură în amândoară premisele; să și în sfîrșit pentru că termeni konkurenției nu sunt lăsați tot între'acel care în premişe ca și în konkurenție.

Bacon zice asupra legeilor; că oră che legeurile ca să fie dreapta trebuie să fie hotărîtoare. Căci daca suntem să avem un standard de dreptate sau nu? Dacă suntem să avem o legătură între lege și dreptate, atunci trebuie să fie chiar și legătură între dreptate și hotărîtoare. Dar dacă nu există legătură între dreptate și hotărîtoare, atunci nu există și legătură între lege și dreptate. Aceasta este o idee care nu lasă nimic să arătă că dreptatea este o legătură între lege și hotărîtoare.

Leyile în doar căruia sunt nehotărîtoare, cănd nu sunt scrise, să și cănd sunt scrise într-un cip întunecos și că doar înțelesură.

2. Nekunoscința obiectului despuș căre este borbă. Această sofismă să fie în a dovedi împotrivă aderării unei persoane că căre se afilă.

Exemplul său este sănuțărate căre în desbaterele că așa loc între oameni: se dispută căcă apărindere, și adesea oră căcă prezentare de a nu se înțeleagă. În primul său reaoa

kreditință, fără ca să atrăișteze protestul lui și să vñe căre este deosebit de așa că sentiment, spre așa combate că mai mult folos, sau că în impunerează consecvențile că își încapătă să arăte traue din astăzi și că toate că e să le încurajează și să le urmărească.

Așteptăm să prezentăm un exemplu: filosofia așa numită a existenței de către singur principiu și tutulor lucruri; nu că fi învedea că e să vor să dea să altă lucru să existe că așa propus, bineînd căcă să prezint că așa lucru să întindă principiul din căre aceste lucruri să intindă compus, deoarece că atunci nu a boala să cunoască de către singur și unic principiu de să căre toate lucrurile să așa trăiască împreună. Duminică.

3. Petiția de principiu. Această să se împărtășească că se afilă încă în ceste, sau că răspunde în deosebiță termenii tot aceeași desnădejde că se vorbesc; precum, întrebând: că este o asemenea, astăzi răspunde că este acțiunea căre chinează atitudinea; este învedea că prin deosebiță termenii aparțin tot aceia că se afilă în ceste fizice și o hotărâre.

Sorin, adică simbolismul grămadit. Aceasta con-

sistă și deoarece multe propozitii adevarate cu un meșteșug să o înțeleagă deosebită spre a conduce la aceea că de la preimediul de sine a trăie dintr-un secol consecvențele cele mai greșite. Spune pildă un asemenea argument este acela al lui Temistocle: Totuște Greția se supune Ateniei lor, Ateniei se supun mie, eu și totuște nebestei, nebasta mea se supune nepotului meu; prin urmare totuște Greția se supune nepotului meu. Regula aceea că și sigură și urmă în ceva deosebită a ceea ce este de a deveni la rezonamente mai simplă, sau de a forma că și multe consecvențe sunt deosebite.

Cu toate acestea, soritul nu trebuie să fie prezentat între sofisme, căci îndată că este o sofismă, este forma că că și multuările care se potrivești întrebării acestei cauză. Soritul este un fel de rezonament compus de o urmare de propozitii, din care propozitia a doua trebuie să explice atributul cădei dintr-o, că de a treia să explice atributul cădei de a doua, că de a patra atributul cădei de a treia și astfel pînă în sfîrșit să ajungă la consecvența că boala este a trăie. Spune pildă: boala a dovedi că că scumpii sunt mizerabilii; zic dar: Scumpii sunt plini de dorințe; că că sunt plini de dorințe sunt lipsiți de multe lucruri; că că sunt lipsiți de multe lucruri sunt mizerabilii.

біл. Іатъ yn ын sorit; пропозиціїle sînt derate, уна есплікъ пе чеа-л-алтъ, ші аյунце да о адебъратъ konkluzie; de өвреме че dakъ sorityl este грешит, nu поате аյунце да пічі о konkluzie, саў къ аյунце да уна грешитъ дұпъ күм маў ін sys am авт о-казіе съ өбедем:

Sъ ne întoarcem iatăwă așunpră sofismelor însuși, așunpră acestei idre atât de primejdioasă до-
çiile. Ун автор, Bentham, o defineazъ іn kipul ur-
mător.

„Se dă numire de sofismă la fie ce argument întrebuiuțat pentru un scop de înșealăz-
ne, la fie ce teorie destinată a produse opiniile a-
tăzitoare.“

Aristoteli este чел d'întîi autor ale кървя
убийствъ копрind чева despre această sujet. În кър-
сул tratatului său de лоукъ, el dă o listă de ar-
gumenturi, да како se aplikъ această denominatie.

În adebър скопул търтируиси ачестор тра-
татури ашунпрă тештешугулъ оратори, este de a фа-
че куноскут лекциите урмăтоаре: како сînt фразурите
челе маў бүне спре а'үл kîwtira пріципа? како сînt
ideile saў комбинациите de idei челе маў пропри
de a фазе импресии ашунпрă аскултъторилор ші а де-
да dispozițiј фаворабіле скопурілор таде орі како
ар фі ачесте скопур?

Bentham урмăнд никантул съу анализ аш-

pră sofismelor polițice și parlamentare de împărte mai întîi în natru, considerind destinația și scopul lor special.

1. Sofisme de autoritate, conținând personalitatea judecătive. Argumentul principal consistă că autoritatea său deosebită sălă forme, scopul este de a opri oră che rezonament.
2. Sofisme de primejdie, conținând personalitatea ofensante. Argumentul este bazat asupra tuturor felurilor de primejdică; scopul este de a depărtă oră che fel de desbatere.
3. Sofisme dilatorie sau străgăitoare. Argumentul consistă în a desculpa căciu nevoie spre a întări din vreme, scopul este de a amâna desbaterea spre a fuși de dinșa.
4. Sofisme de confuzie. Argumentul consistă în generalitatea deosebită și nehotărâtoare: scopul este de a producă în dușuri o astfel de confuzie, în cît să nu poată avea mai nici o idee lățită asupra sujetului din deliberație.

Phi care din aceste sofisme se mai pot său-discrimina, după cum ele se adresează la patim, la judecată și la imaginație. Spre a Phi mai lățită și mai scurt în aceste său-discrimini boala imita exemplu lui Locke și vom avea toate sofismele rânduite său forme de următoare:

1. Când un argument face apel la fățărița mo-

destie, 2. да съндроста, 3. да пристешиг, 4. да фрикъ, 5. да уръ, 6. да писмъ, 7. да ordin, 8. да твърдъвие, 9. да труфие, 10. да юдекатъ, 11. да имащина.

Ачеастъ софистъ са щ фалсъ resonament este întrebunțat de toate класите, de toate професиите спре слънца тутудор патимидор.

Азфел фииад унি каге, фиинд обичните а тъй дин абъзуръ, стригъ импротива оръ къгъ прогрес ши иноваций, съйт ун претекст де ordin легал, спре а протея ши събцине притр'ачеа софистъ destul de фиъ, интересул дор партиколар.

§. VII.

Paradoxul.

Ачеастъ зичете бине де да гречеште, де да вада, импротивъ, ши доξа, пърере; ши инсем-нейзъ ун лукъ чудат, неавтентат; ун парадокс есте о пропозиция импротива общите пърери, та есте kontradiktorio са щ фалсъ ин а паренцъ; де ши де тулте оръ кесте адебъратъ desprie fondъ, се поате пъреа ekstraordinarъ; съйт ачест рапорт нумай, фиинд къ репрезентеазъ о идеи почъ; ши неин-цидеасъ индатъ де булгъ. Системул луи Галилеи, ал луи Коперник; atrакция луи Newton; методул луи De-

kart aș fost primită să înceapă că niște paradoxuri, în urmă tot neamul omenesc a trebuit să se înkine a chestor țenirii.

Chiceron, în tratatul său asupra prietenităudării, zice un asemenea paradox. Exemplu: „Cu toată a lor lipsă, ei sunt de față; cu toată a lor sărăcie, ei sunt în îmbălșumare, și chiar că este mai apărată și, după a lor moarte ei trăiesc încă, astăzi de mare este respectul, susținut, căciuța prietenilor lor.”

Este un paradox lăsat în adevarata sa aksenzie; dar dacă se însorășește sofismul; și sărbătorește de la crea o idee nouă, nu dă în cîrceștarea rezonului de către o idee rătăcită, îmbrețăcată cu o formă mai mult sau mai puțin brîdantă; dacă devenește și în obiceiul său un kip în manie, atunci paradoxul este că el mai mare brâzmașă adăucă și bîcivul semnificației judecății și adesea, a dreptății, un meteor amădit. adesea atrage pe care că preferă pompoanele solidității, păcatei se iubesc mai bine a strălușii de către a îndrumătă, a se adresa patimilor și imajinației, de către judecății și încălcările.

КАП III.

АРГУМЕНТВРІ ЛЕГАЛЕ.

§. I.

Argumentul Definiției.

Akum nu vom trata de kît argumentvile care sunt mai cî deosebite întrebunîcău în desbaterile judecătoresti. Nu este îndoială că dialektika legală nu poate primi toate formele de a rezona, de a argumenta care sunt uî ale dialekticei ordinare; pricină, însă, este că aișă noi nu vom sîrprobudîcîm cîea că se poate găsi în toate vîrajurile de laică.

Obiectul argumentului definiției este de a trage consecvențe dintr-o definiție.

Che este o definiție? după che karaktere o poate cunoaște cineva?

A da o definiție nu este alt-țevăuș de kît a face cunoscut sensul unei zîceri prin mijlocul ador mai multe zîceri care să nu fie sinonime.

Scopul definiției este de a da idei lă-

țvările și analitice lucruri care sunt în primul rând propuse de a explica.

Aștea nu este mai prea de către o definiție exactă; dar iată că nimic nu poate fi mai greu. Se ne simtăm dar și arăta de unde se trage și în ce că se formează.

Definiția se găsește prin analis, când examinăm un lucru cu bunădintuire aminte în toate părțile sale, și ne căută să redăm la calea dinților ale lucru principal. Ele se formează 1. Prin apropierii și comparații, când considerăm că totul este ceea ce un lucru are de comun cu altul, și ceea ce are de deosebit; 2. Prin abstractări sau despartarea unor întreprinderi; 3. Prin schimbarea acestor întunici întreprinderi; 4. Printr'adător complicație.

Exemplu. Când văzăți doar oameni cuțităriind și binzând, și urmăriți toate mișcările lor în toate detaliiile lor, fără să le de semn, că vă din ei că chelui-l-alătrat un lucru despre care să nu înțelegeți, mișcând o sunăție pentru care asemenea să nu înțelegeți, și prinț'acest analis dobândescă o idee lățărită despre contractul de binzare.

Dacă în urmă nu și în comparație acest contract de binzare că chelui-l-alătră contractul, între ele și între că arăta se asemănă că acestea-l-alătră în înțelegerea reciprocă și întreleau de părțile con-

traktante; și kă se deosebește în aceasta, că cel dinții căre neapărăt că învoirea să fie cumpărături, căre să poată fi în comerț, și a cărui proprietatea să poată fi strângută de la o persoană la alta mijlocind o sumă care de bană¹⁾.

Acum fiind că suntem în prezent într-oarecare unuia preță în bană, voi să avea definiția contractului în genere: căre este o convenție prin care strângutarea unui obiect de comerț.

Dacă skimbând în prezentă prețul, și suntem să presupunem că lăzrul este strângut de la o parte la altă, fără să mijlochească bătrânoață, găsim definiția devenită să să donație.

În sfîrșit, dacă astăzi adăugați căva în prezentă, să preț pildă această: că suntem să vorbim oare căre binzătorul să își împărtășească proprietatea cu prietenii săi, sau căre să împărtășească proprietatea cu prietenii săi.

Înălțând astăzi înșinei de o definiție atunci, argumentul dedus, este că mult mai solid.

Cum poate chiară argumenta de la o definiție, iată doar exemplul.

¹⁾ Pe rezultatul acestor comparații îmi dă această definiție: binzarea este o convenție prin căre un obiect comercial trece de la o persoană la alta pentru o sumă care.

4. În dreptul Roman era borba de a viti dacă o roabă bîndută în bremea însărcinării, trecea de sănătoasă sau bolnavă. Leuile însă definează boala un obicei, o afecțiune a trupului împotriva naturii, de unde se poate concluă că însărcinarea nu constituiează o stare de boală. . . .
2. Un institutor se poate solicita legățător? art. I din condiția de comerț definiția nu legățător; aceea că este cunoscută activitatea de negocieri, și astfel legățătorul nu este profesie a lor obișnuite; și tot aceea condiția califică activitatea de comerț, prin art. Oră che kumpărătoare de bănci să fie mărfuri sau skon de a de bînde, și în natură, și după ce le va achita. Din aceste definiții rezultă că institutorul kumpărind bănci și mărfuri pentru trebuințele pensionatului său nu face activitatea de negocieri, pentru că el nu reprezintă acestea mărfuri și călătoriile său de a căuta aksesurile instrucției.

Nu este însă tot aceeași ca pentru cheful de instituție că este contractarea o societate spre exploatarea pensionatului său și că este publică această societate după formele prescrise în condiția de comerț. Astfel cheful de instituție debine legățător, și că legățător se afle sub autoritatea și atribuțiile tribunației de comerț.

Аицă сингура фанта de асоциаціе скимбъ на-
тура eksplоataciї унuл' pensionat într'un akt de nerouu.

§. II.

Argumentul Etimologicii.

saž

Аргументul tras din etimologia saž deri-
вація зічерілор.

Este firesc a boi, ka toate konsekvençele
che se tear în ajutorul unei pricină să fie deduse
de la niuite zічері, a кърора іnçeles să fie хотъ-
ріт, prin mijlocul etimologiei.

Etimologia are avantajul, kînd este bine în-
trevuiuñatъ, de a aducre zічеріle да adebъратул дор
іnçeles care este tot d'auна чea маñ бунъ дефиниціе.

Este adebърат къ adesea orí, este foarte
greu de a гъси adebърата etimologie, wi sъ бъгъм
de seamă kъ yn argument este фъръ пътере не kîтъ
бреме etimologia este neхотърітъ.

Прекум wi дунъ che am гъсит adebърата e-
timologie, se poate înțimpla ka una din zічері sъ
fi primit yn sens ky totul deosebit sensul u sъu
проприу. Аргументul tras din aceea etimologie ур-
meazъ неапърат sъ фio віцios.

juriskonsulci Roman⁹ înțrebuiuță adesea a-
cest argument etimologic. Iată doar exemplul.

1. Se numesk stăpânii aceia care trebuesc să avea
o grădă deosebită de lucru, și care sunt îndatorați,
mai mult de către slujile lor, decât a primita
de la ei de aproape să aibă putere de
să sint lor încredințate. De la zicea stă-
pân sau (Magister) derivă și zicea magi-
strat; precum și preceptor bine de la praecipere
(a învăță), iată cum juriskonsulcul Uli-
cian derivă prin etimologie îndatoripide persoanelor despre care vorbește.

Tot acest juriskonsul mai zice că zicea
furtișag sau (furtum) bine de la furvo,
adică negru, pentru că furtișagul se face
în secret și nu înținerează. De unde sinigura
intenție de a face un furtișag nu poate da
numirea de hoț. (Iată însă o consecvență
trăsă din etimologie.)

O observație este de făcut astupră interpretației gramaticalei și etimologice: Dacă ar trebui să se preferă interpretarea logico-semantică, care ar producă o soluție contrarie?

Înălțăm interpretăriile concurențiale spre
a ne face cunoștință a celelor obiecte, soluția este
deasă. Fără îndoială că zicea lor fiind tot a-
celeiași cu același, este îndeștejduse să

a se konbinę de adebъr. Dar kñnd ele nu konkreazъ, adikъ kñnd sensurile sñt opozite, ne kare din dozъ se ñndatoreazъ judecătorul a lya ñn bъgarę de seamă? Este dobedit kъ numai boința lecțitorului face lecțirea iar nu zicerele, kare nu slujește de kit a o manifesta. Aua dar totăavna de kîte oră este o deosebire între sensul termenilor și ñn ceea ce lecțitorul a boit sъ încelat, urmează ka judecătorul părțisind termeni lecțivirei, sъ se apliice cu toată atenția cerută spre descompunerea adebъratului sens ad lecțivirei.

§. III.

Despre argumentul tras din învățuirea termenilor.

Adesea oră rîndvirea în kare sñt ekspluse sau skrise deosebite obiecte, slujeasute a eksplika intenția lecțivirei, sau boința dietășului (disponantului).

De multe ori se poate trage o konsekvență din rîndveada titlurilor de kare nu conțin o lecțivire, astfel ñn kit ceea ce se hotărăște ñn ced d'întîi, trebuiește păzit și obserbat înainte de ceea ce se hotărăște ñn ced de al doilea.

Asemenea trebuiește a se lya ñn bъgarę de seamă cui rîndul în kare se afilă klasate mai mult

te persoane ui mai multe ducruri într'vn legat oare care, în kît prerogativa să fie în favoryl cedor d'intîl.

Spre pildă. Un testator lăsase că legat uzurpatul unei părți de proprietatea lui Tîcăui și lui Mebie, spre a se bucura pe rînd fie care căre doar ană. La întrebarea făcută, căre din doar se ba bucura înlîl, o legea Română se declară în favoryl lui Tîcăui, săuă căreintă că d'intîl.

§. IV.

Despre argumentul tras din calea coprinse într'o legea pentru calea ce nu sunt. (à contrario sensu).

O legea individuală pentru niște fapte trăgute, urmează nevoie să fie apărată și nu poate fi ignorată. Unde legea poruncările pedeante, nu poate împune într'aceeași vreme ca răspunzător. (Acestă încădere în dyse tot d'au na prin sensul kontrarii).

Kondika cîndă spunează zîche: „kă acturile făcute de nebastă fără boea bărbătălui, chiar cănd ar fi făcute că autorizația judecății, nu îndatorează bunurile bărbătălui; de unde urmează că, fiind făcute prin urmări și boea lui, se îndatorează și el.

Este înbădereat că, în toate cazurile, sensul kontrarii este tot încădesul propozitiei principale,

Însă într'yn kîp învers pentru căle neconvinse într'insa. Legea Iudia din dreptul Roman, conținând că femeea dovedită de adulteriu nu poate fi trimisă de martor, de unde prin argumentul în sens contrarîu putem conchide că după drept în de obicei sunt trimisite.

Înainte să cunoascăți po cără că se bucură de drepturile lor, urmărați a cunoascăt și ce cără că nu se bucură; și căre se află să fie puterea altăia.

Că toate acestea această mod de a argumenta este adesea orfă bicios. Toți juriskonsulați sunt de părere că argumentul în sens contrarîu nu trebuie să fie odată că fi întrebuiat spre a trage o consecvență, pentru abrogarea (desființarea) unei legi; sau modificarea unei puncte dintr-o lege trebuie să fie ascunsă.

Spre pildă. O lege a Franței zice: că acțiunea sprijină a strikă un contract, nu este trimisă împotriva unei bînzări de drepturi de moștenire, făcând cără bîzănește către una din părtașă, celor-l-alui. Se face acum întrebare cum ar trebui să urmeze în cazul cănd bînzarea să fie că făcută unei striki? Aici argumentând prin sensul contrarîu, ar urma că acțiunea sprijină strikare să fie trimisă; aceasta conduce la înșă n-ar fi eksaktă. Argumentația în sens contrarîu este neeksaktă mai că se

țmă kînd este trăză dintr'o dispoziție în care deputitorul se ocupă de obiecte care nu au nimic de comun cu aceea și consecvență îi da care ne-precizează așa cea printre aceste mod de argumentat. Căcăi care este obiectul aceastăi legea, nepermite căkăzăre să stea efectul este tot același, căcăi împărțirea urmează a rezulta dintr-o aceasta.

§. V.

Despre argumentul tras din cale asemănătoare.

Acest argumentău konsistă în a aplica la un caz neprevăzut regula dată pentru un caz asemănător altuia, pentru că rezonul de a hotărî este tot același.

Fondamentul acestui argument se află în aceste două legi române, chee koprind: că toate cazurile partikolare nu pot fi coprinse în legătură cu în cadrul unei senațiuni; dar kînd sensul acestora este să se aplică într-o principiu, judecătorul de poate aplica la principiu de a celuilalt fel și a celuilalt rezon, și prin urmare să știe de a hotărîrea. Căcăi, după juriiskonsultul Ulpian, kînd prabila să esplique asu-

пра унен материј, есте окојаје фаворабилъ пунд а о ѓнтинде први интерпретације сањ први апликације, да лукрүриде, сањ да материјите че ај дрент скоп ачелаш ѕофос.

Де аичиј се ѕеде къ, спре а путьа резона де да ун каз да алтуд, требуеште неапърат съ џие ши ачеесаш јирчињъ, иар ну съ не търџиним нумай да съмнитеа фелургидор, чи мај тут да идентитета резонулув, къчиј ачеастъ идентитет determineазъ конsekвенца, ши ќи дъ авторитета де деце.

О децујре Романъ хотѣравше: къ џемеја ѓн времеа късъторији поате съ чее асигураница zestrij саде де да бърбат, џијнд zestrea amerинујатъ. Јурис-контроли ѓнтинде ачеастъ деце ѓнтр'ун кип резонат ши да казу кинд zestrea с'ар афла ѓн мѣниде скрулув, џијнд, къ motivul este ачелаш.

§. VI.

Despre argumentul tras de la un caz da kazul kontrariј.

Їn параграфул пречедент ам възют, кум се траје о конsekвенције де да ун каз да алтуд асеме-неа челув ё д'инти. Принт'ачест аргумент резонът де да ун каз да казул kontrariј. Їn адебър аичиј се пресупоне къ есте о опозиције desъбѣршитъ ѓнтр доуј

дукрүрі: атүңі ұнмаі se поате іерта de a трауе о konkluzie de да eksistența unvia, ліпса челні-l-adt ші бічө берсі.

Astfel în urma unei judecății che aș poruni împotriva mea, să dat хотърите прін каре ун дукрү оаре-каре mi se însușaua mie; tot printre'achea хотърите ачел дукрү se хотъраште спре a nu'ui mai fi în stăpânire.

§. VII.

Despre argumentul a fortiori.

Acest argument are mai multe putere de kîl precedent; fiind că presupune nu numai identitatea de rezon, dar rezonane mai puternice și mai că temei spre a aplica legea unui caz prebuzut da un alt caz asupra căruia legea vorul a tăkut.

Spree pildă, căd che poate înstreina, că atât mai mult poate a se înboi înstreinării.

Căd che poate porni o pîrť, că kîl mai bîratos n'ar putea să nu o pornească.

Un individuă după singura a sa cherere și boiuță, nu poate fi redus de pravîldă în starea de risipitor. Într-o astăzii cauză trebuie să se poarte de bîr'o rûdă, sau de soțul căldă-l-adt. Asemene-

nea urmează dacă mai că deosebite despre cale că ar fi să chiară înswai interdicția sa (oprirea titlurilor drepturilor civile și de familie) într-o aceasta sită fizică aplicație, că oprirea cedulii mult, conținându-se oprirea cedulii puțin.

Că toate acestea, argumentul a făcutu se mărgineste prin oare că sunt condiții care sunt tot același ca ale argumentului trăs din cale asemănătoare, adică nu trebuie să rezona de la un caz la altul de cănd numai că este același motiv de hotărîre.

Acest argument nu poate fi aplicat în cale că sunt de strictă observație, precum este aducerea la înțelegere a contracurților și a hotărârilor judecătorie. Asemenea este că despre epitetul care ar fi autorizat să binză, nărpuie să nu emană, de cănd acela din urmă este de cănd puțină considerație de cănd acela de înstăriare.

§. VIII.

Despre argumentul trăs din eksponția regulei.

Eksponția confirmează regulă pentru toate cazurile fizice eksponție. Iată una din cale mai hotărâtoare maximă pentru interpretarea legilor. Asupra acestui maxim se bazează argumentul de-

spore care nu este borbă. El konsistă în a opîndvi că un caz oare care ce se înfîapochează, întră în konsiderația regulilei generale din desbatere, de vreme ce nu se află cuprins în eksenție.

Spre pildă, un dietașă lăsase prințepul de-rat kasa sa că toate mobilile din intrînsa, deosebind că toate acestea arătățeria și condițiile sale de dărăbieră. Se face acum întrebarea dacă garderoual mortuului se cuprindea în dispoziția testamentului. Legea hotărăște că întră, fiind că, dietașul deosebind numai arătățeria și cărțile sale, toate celelalte obiecte trebuie să fie sokoite ca fiind parte din de-rat.

Că toate acestea argumentul trăs din eksenția regulilei ar rămâne neaplicat când ar fi asemănătoare de rezonanță, întră căruia că eksenție și anume că sunt fără eksenție.

Legea Romane declară că judecătorul opîndvit că o cherchetare specială, nu putea să o deținăzeze altuia, afară numai la înțimpulăriile de dinșă. Hotărînduse tot într-o vreme că această eksenție trebuie să se aplique și la căruia de boala, de slăbiciune și la alte asemenea.

De sănătatea unui caz oare care nu este cuprins într-o dispoziție eksențională, se poate înști înțimila de a nu intra în cuprinderea regulilei generale,

kînd aceste kaz ar fi deosebit printre altă dispozitie.

§. IX.

Despre argumentul tras de la mai mare la mai mic.

Argumentul de la mult la puțin, este aceea că prin care se hotărăște că, abînd drept de a face pe cel mult, urmează de a avea dreptul de a face și pe cel puțin.

Această consecvență nu numai că este dreaptă, dar și firescă, kînd căl mult și căl puțin sunt sprijinate de același rezon.

Acela care este în drept de a dărui un obiect este în drept de să îl binde și să înspreina.

Ce ar urma dacă un creditor ar fi acordat datornikului său facultatea de a da emanetul creanței? Se face întrebare dacă această din urmă ar putea să îl bînză? Un juriiskonsult face următoarea distincție, și zice: să că făcătatea de a da este eksprimată în termenii generali, și atunci dreptul să că făcătatea de a binde este coperțis; să că boala dată este mărcinită în favorul unei persoane numite de creditor, și atunci datornikul nu poate face dania de cădună cum i s-a dat boala.

Acela că are dreptul de a exersa o

акције реелъ пентру tot че este în drept de a претинде, поате într'ачеесаш време а о eksersa нумай пентру o parte.

Îudekătorul къгвя ѝ este слобод de a да јуръмътвъл, пентру tot, поате съ деа нумай ui пентру o parte din ачел tot.

Întorkînd регула къ чел че поате тултул поате ui пъцинул; гъсим о адъ регула каре не дъ arrumentul a kontraprio; adikъ къ чел че nu este în drept de a фаче пъцин nu este în drept de a фаче тулт.

S. X.

Desnire argumentul tras din motiivurile унеј леցири.

Мотииврile (сах прічиніде) унеј леցири каре аш diktat o леցири фак parte din ачea леցири. А kynoaute o леցири, nu ба sъ zikъ a uti termeni, чи a kynoaute intenziја че a prezidat Ja a sa конфекціе. Argumentul tras din motiivurile унеј леցири требуеште съ аїбъ o mare autoritate.

Nu eksistъ nici o леցири фъръ motiivr, de ui une opř ne este ky греѣ d'a de kynoaute, а чеастъ инстъ импрејураре о путем redуче маї тулт слабеї noastre инцеленци, de kit грешадеї леցиторулви.

Nu se cunoaște a confonda motiivurile unei legei sau că nu împrejurarea să și okazie că ia dat naștere; această din urmă deosebită înțelegere că ideea legii este în duhul legilor politice; adesea atât de la întâmplare și poate să nu fie de o mare importanță. „Motivul legii este împreună cu titlul principelor deputate să și aplice că ia dat naștere.“

Uneori trebuie să motiveze legile unei legi spre a înținde dispozițiile, și altor ori să presteze acțiuni dispoziții numai să kazările ne cauze legile să nu fie prebuzință.

Trei reguli trebuie să fie observate când este vorba de a înținde aplicația unei legi:

1. Kazările trebuie să fie bune de a înținde aplicația unei legi. Motivul legii este împreună cu titlul principelor deputate să și aplice că ia dat naștere. Împreună cu titlul legii sunt de a înținde aplicația unei legi că să fie împotriva locutorului, să chiar de la fel că să fie împotriva înaintea termenului hotărât prin convenție, întoarcerea locutorului împotriva, sunt pretekst de o întâmplare ne-prebuzință, pentru că poziția acestuia că să fie împotriva nu este că acea a locutorului; aceasta este de fapt de desprevedere sănătatea obligației platei cărora; de fapt că să fie

- împreună cu un ducru spre întrebunițare nu
priimește nimic.
2. Interpretarea ekstansivă (ce se intinde) trebuie-
ște a aduce un rezultat către care să se poa-
tă aplica la cazul ce ne ocupă, și care re-
zultat să debie d'a dreptul din motivul de-
cizirei.
 3. În sfîrșit trebuie să a depărtă fără deosebire
orice interpretare ekstansivă, când ea este o-
prită de legea în ceea ce exprimă său ne-
ținute.

Spre înlesnirea încălzirii acestor reguli
de mai sus pentru întinderea unei decizii la cazuri
ale căror motive sunt identice cu aceia a
deciziei, mai adăugăm exemplul următoare din
kondika chivală francuzească.

Într-un altă kontraktează împreună
prin singurul aktul căsătoriei, îndatorirea de a
cheltui, a îngrijii și a crește copiii lor decitimi.
Assemenea și copii sunt datori și să tatâlui și tumei
lor precum și moșilor lor hrana cubincoasă,
când se vor afla întrebunițați. Această decizie să
întindă și la părinții și copiii fișești, de să
dispoziția ei nu conțină de către decitimi, fiind
că motivele sunt același.

O altă decizie către care se prezumă că
motivul nu poate fi de 300 zile

după desfașarea căsătoriei, este cunoscut de zemislit înaintea desfașarei. Această dispoziție după cum se vede are în vedere starea copilului, lecția limitatea sa și neleculitatea sa. Se întreabă dacă această dispoziție să arătănde la cazul unde ar fi borba pentru dobândirea unei moșteniri. În prealabil trebuie să existe o situație de către care să fie posibilă identitatea moștenitorului; prin urmare căd zemislit există, și astfel se hotărăște din pricina identității moștenitorilor, că extenția sa să intinderea lui poate avea locul.

Cu toate acestea moștenirea lecție a hotărîtoare cu desăvârșire nu trebuie să se mai poată să a fi prezentă mai mult de către exactă legătură a textului: căci atunci și lucrurile cele mai sigure ar putea fi derulate.

Am văzut în ce cazuri nu slujește acest argument și înțeleg că dispoziția unei lecții; acum bineînțeles că de exemplu în următor, când se întrebă cine este a respectivă aplicare această să cunoască moștenirea.

O lecție Română nume "indatorie" asupra căror ce se neguștează că dobitoace, de a face cunoscut cămpionatul boala de căre sunt atinse dobitoacele ce ei boala să fiță, căci să ducă în potrivă bor fi să pună adesea primă înderești și a întoarce prețul. Se face întrebare

dakъ ачеастъ леցуире с'ар путьа апліка ші да ка-
зуд unde yn kal kior saš ukion s'ar фі b'indyt?
гъспундем къ ну, de ші леցуиреа ну фаче піч' о
експензіе, фінд къ motіvul леցуиреа а фост d'a по-
пры ка күмпъръторул съ фіе іншедат. даr күмпъ-
ръторул ну поате фі іншедат пе kîtъ врeme ѿ este
ку путьцъ de a бедеа singur віціул de kare доби-
токул este atins.

§. XI.

*Desnire argumentul tras din inuetarea motivului
ynei leցuiri.*

Обiektyul acestei argument este a konklua къ,
іnchetind motіvul. saš прічина унеi леցuirі, леցuirеа
іnsuui требуете a іncheta de a'ui маr абea
ефектул.

Zicem motіvul унеi леցuirі; adikъ kayza еf
фіналъ, iar nu numai kayza еf іmpulsivъ. Kayza фі-
налъ este skopul saš sfіruityul че 'wі аУ пропус
леցuitorul; de вreme че kayza іmpulsivъ nu este
de kît okazia че a dat nautere ачештиi леցuirі.

Eksemplu. Преторул да Romanі опrise пе фе-
меi de a фаче пе авокат. Pezonyul ачештиi опріf
este kъ nu se кубенеа sfіi'чунеi ачештиi seks de a
іndependi niute фонкциi reserвате бърбацідор; iatъ

care **fy** kavza finală acesătii deținător. În urmă, purtarea neînvinătă a unei femei anume Karfania ce se însurcă la plădarea principilor pentru aduț, dețe naștere acesătii deținător; iară care **fy** kavza împulsivă.

Eksemplu. Ertarea de datorie făcută de creditor datorului folosește unii pe kezashvili, dar pentru ce? Fiind că dacă creditorul să ar porni cireșea împotriva kezashvili, acest din urmă ar trage pe datorului kezashvili, și astfel ertarea de datorie făcută de creditor datorului să ar folosi această din urmă. Așa dar, dacă kezashvili să avea nici o acțiune împotriva datorului să pre stea, dacă el să ar fi îndatorat că intenție de a face o danie aceasta din urmă să pre ste și plăti de datorie, în acest caz motivul deținătorului ar fi închecat; și prin urmare ar fi închecată și efectul care este săptămâna kezashvili de îndatorire.

§. XII.

Despre argumentul tras din sensul materiei în parte.

Acest argument consistă să termenii sau contracția sănătatea deținători încădea să se cuibine materiei de care se deosebă clauza sănătatea disponibilitatea, desărăcind cără de băsări trebuință, acesătii termenii de fireasca lor acesătii (încădea).

База ачестуї argument se conținde în aceeaștă aksiomă: că aplicația fie cărția legea trebuie să se facă să răndul materiilor asupra căroia ea hotărăște.

Spre a putea avea acest argument mai multă putere trebuie să fie tras mai adesea din materia legăturii de către din ad ei titlu.

Spre pildă. Un testator a lăsat în legat într-o legătură unei părți, fără nici o altă explicație. Nergesit că legatarea urmează să aibă dreptul de a tăia dintr-o sa și a bindi, căci altfel nu ar putea trage nici un folos din legatălăsă.

Un arzătorul a simțit nevoie să pună din pricină unei serii de mărturi anii nepotitorii. Proprietatea, în temeiul acestei părți, a declarat că nu poate da niște bani în urmă an acelui moșii. Aici se înțelege învederat că nu își poate o aderătorul danie, că nu poate că nu eartă bani în urmă an.

§. XIII.

Despre argumentul tras din ceea ce este mai aproape de adevăr.

Aceaastă iatășă este o regulă de interpretare foarte statovenică, în cătă, să îndoeală fiind disponibilitatea unei legăuri să aibă un act, trebuie să

a se interpreta după aceea că este mai aproape de adevăr; și a se primi că cum astfel și înțețăcest sens legeitorul său părțile contractante ar boit să dispună.

Spre pildă. O zestre se hotărise de o a treia persoană, că clauza stăre și se întoarcă înapoi la împrejurarea de sprijinirea căsătoriei, în opțiunea că cip să se întâmpine. Căsătoria neavând loc, să fie căută întrebare dacă dănumitorul putea să își reclame zestre, să să rămână acheliea cărui și se făgăduise. Se înțelege că dănumitorul care stipulașe că zestre se și se întoarce să se întâmpine de a se desface căsătoria, și boit să coprinză asemenea că cazul sănătății căsătoriei nu să fie făcă. Să se hotără să că în această specie, dănumitorul era în drept de a își reclama zestre, și că nu mai dacă parte. În acestă ar dovedi că intenția dănumitorului a fost să și că făcă achelie dar; chiar neperminduse căsătoria.

În principiu de învoiri său contractuale să se trase după aceea că este mai aproape de adevăr asupra clauzelor întreținute se poate interpreta împotrivă datele.

Spre pildă, dacă și am făgăduit de a călăti să 4-iți l'enarie fără a mai aduca viitor, este îndoială dacă am înțeles luna anului viitor său a anilor următori: dar este aproape de ade-

вър, къз ам ѣнцелес дуна анулувъ биитор, ии астфел
требуе а се хотърѣ, interpretându-se импотриба ачелуѣ
че с'а ѣndatorat.

§. XIV.

*Despre argumentul tras din termeni dungi sensul
dor bulgar.*

Un alt principiu sirură în materie de interpretație, este къз termenii dintre un contract trebuie să aibă ѣnțelese și în sensul bulgar че де дъръбънициаре үенералъ, de kit dungă propria ии фіреаска дор semnificație. Aceasta este fundamenteul argumentului че не окупъ.

Astfel s'a fost stipulat къз kontraktyul de înciriere a unui ашевъмънт комерциал съ фие desfințat да ѣntimptare de a face kiriashul bankrutt. În յуриспруденцъ ачеастъ zîcherе are un ѣnțelес мал ѣntins de kit termenul de falit. Ea se ѣnțelede de un faliment insouit de ѣnșelъчіune sau de оareкъ кълкърѣ de леցири, de unde bine distinkzia bankruțeї віlkene ии bankruțeї similde. Cu toate ачеаста zîcherea bankruttъ fiind în limbaçiuл bulgar, sinonimъ zîcheret de faliment ии însemnând în үенерал starea unui dator пегуцътор че имъ ѣnчeteazzъ плъціде, ni se pare къз falimentul chiar ar des-

Фиинца контрактъл инкіпієріш прін аргументыл трас din інчелесул бұлгар ал ачестүі термен.

Күм ар фі дакъ yn обічеіш біциос ар да үненің зічері о інсемнаре імпотріба sensu лі еў пріиміт де тұлтъ өрлеме, үненің інтребунцърі, ші къ ачеастъ зічеге с'ар афла інтр'yn akt? Intençia kynoskutъ, саň бънуітъ de a i se da ачеастъ інсемнаре абызібъ ші поуъ, обічеіул үн каре партеа індаторатъ ар фі fost spre a io atrіbuea, ар фі atitea rezoane каре съ поатъ фаче пе јудекъторд a se депърта de a-debърата ші проприя інсемнаре a терменулуі ші a'дa o інсемнаре контрапре потрібіт обічеіулуі біциос. Інтр'ачест kaz рътъчіреа обштеaskъ ар пүтеа фаче kiar o леңүіре.

§. XV.

*Despre argumentul tras din чеea че este
ky непутинцъ.*

Ачест аргумент аре yn іndoit skon: унуд де a траце үртare kъ yn дүкрү ny ekzistъ de лок, прінтр'ачеаста нұмағ kъ este ky непутинцъ;

Ші чель-л-алтде a траце din непутинца de a індендіні о облігаціе, konsekvenца kъ ny ekzistъ de лок облігаціе.

Че se күбіне a інчелесуе сұйт чед d'іntif

пұнт де прівіє, прінте?н дүкен күнепутинъ? Se deosibesk маѣ ғнтій дүкенде каре сінт фірешите күнепутинъ, шіачеле каре правілнічеште саѣ. моралічесте сінт күнепутинъ ші каре se нұмек ілісіте (неделюйте). Ін үртъ тредбесе а екзамина дакъ непутинъа este абсолютъ, саѣ нұмаѣ релатівъ, адикъ дакъ ea екзистъ пентру тоатъ дүмеа саѣ нұмаѣ пентру кітеба индібидіүрі.

Tot ачелдеауій distinkciї se пот. фаже ші kіnd ар фі өөрба де ғндеплініреа. үнор ғндаторірі саѣ kondициї.

§. XVI.

Despre argumentul tras din absurd.

Обiectул ачестуї аргумент, este de a depărta or' che аргумент ші ор' che sistemъ че ар kondu' che да absurd.

Спре пілдъ. О деңгүре din kondika чібілъ а Францей дѣ дрент небестеі а чеге desfacherea къ-
състориеі, пентру прічинъ de курбие а бърбатулыі еі,
kіnd ел ші'a үінүт posadnikъ ғн kasa комунъ. S'a
фъкыт ғнтребаре спре а се шти дакъ ачеасть dispo-
зиціе пүтеа фі аплікатъ да казул үнде posadnika
үінүтъ ғн kasa комунъ este kiaр фіїка фіреaskъ а
бърбатулыі. Ар фі кү totul absurdъ бр'o ғнппотрібіре

ла ачеаста, субъкубант къ децүреа авторизант десфачерга късъторије пентру прічинъ де курбие ну са експликат асупра инчестудији, къчји дакъ симплъ курбие дъ дрент невестеи а чега десфачерга късъторије, ку кит мај биртос н'ар да канд ачеастъ курбие ар фи инсоцијиши де инчест.

Аргументул че не окунъ инчетеазъ де а фи урмътор канд, спре а депърта о интерпретације абсурдъ, не фаче съ къдем интр'о мај маре абсурдите. Атунчј интр'е доъ абсурдитъц'и се курбине а префера пе чеа мај мікъ.

Konkluzie.

Ам възют аргументурите принципиале че се интређинџеазъ ин десфатериле јудекъторешти. Мај синт ши алц' ин лоцка ordinаръ ши каре се интређинџеазъ унс'ори ин практикъ, а фост инстъ ку пепутинциъ а пунта фи тоате репродуксе ин ачест мік убрај.

С'а ўвъзют дуктур' феричите, каре фъръ ајтурул ачестор регул', съ фие ин stare, пріп сингура dispoziција факултъцідор фірешти, съ базъ обиктели, съ компарезе перцепчуните (ideile доњиндите пріп симуїр'), съ формезе тъјементур', съ реzonанеze ши съ леџе ку метод реzonаментурите дор спре а ајнуше да konsekvenце; де време че дуктурите фірешите false ку тоате студиурите дор де лоцки ши де ма-

tematikъ аүръmas ïn бечіл інграте шіл ғебеле а-
дебърұлғы.

Лоціка пентру чед че штіе а о інтрефуіңца,
ексерсеазъ о інфлүенцъ фоарте пүтернікъ, ïn тоате
консекүенціде шіл дерібаціїде сале; шіл үnde ам фі
оаре ғедүшіл дакъ ачеастъ артъ н'ар абеа дрент
чел д'інтіл ал еі скоп морал, де кіт а спріжіні шіл
а апъра tot че este onestъ.

În сfîrșit spre a termina mai repetъm, къ
singura յustiція шіл еквітата (бұна-күбінцъ) добін-
дите прін лоцікъ, пот дұмна пе յудекътор а да о
дрентате десъбірушітъ.

Înцелепчунеа үнүі յудекътор стъ ïn а фаче
о дрентате екзактъ асуира үнүі дрент хотъріт шіл бі-
не інтемеiat; шіл а ёкзепса о хотъріре еквітабілъ а-
суира үнүі дрент іndoios шіл інкүркат.

Еквітата este Întoarcerea да прінципіл дрент-
тулғы фірesk, ïn тоате казыріде че nu s'aş пребъзут
de правілъ saş ïn бр'ун kontrakt, de пърціде kon-
traktante. Їудекъторул үрмеазъ стъ аібъ еквітата
tot d'ayna ïnaintea okіlор съі, фъръ ïnsъ а пы-
теа бр'одатъ стъ sүлleeze ғоінца sa ïn докуł ғоін-
цеі деңгіторулы, saş а пърцілор kontraktante, къчі
атунчі н'ар маі да фіе къргія чееса че este ал съі.

..... Kінд екзистъ бр'o інбоіреа ekspressъ, saş бр'o
dispoziçie, ел требуете стъ үрмезе шіл s'o inter-
претеze дұпъ intençia челуі че деа diktat. Ну маі

În cazurile neprebenzute, după cum am mai zis, nu este certă, nu de a judeca după a să boiușă și de a alega la principiile echipării fizice.

Louïka judecătoarească nu poate avea nici o deosebire de Louïka ordinată, nici poate înfățișa un alt lucru decât ideea lui de sentimentul deosebite de adeseația din urmă..... lui spune și îi mai complicate trebuie să se unească Louïche și konstituție și că răia teorie ne vom simi a trata în partea următoare.

Sfîrșitul Louïchei Judecătoarești.

ЛОЦКА КОПІЇ

ЛОЦІКА КОНШПНЦЕЙ.

Фъръ съ krez ка съ фі isbvtit de a realiza-
za ачеастъ богъціе de обсервації кare este fondamen-
tul фіе кърvea uвraj de rezonament, бои че-
ка съ prezentezъ aiчі elementvriile unef лоціче a
konwtiinцеі пріп kare іnцелег uніfea пріпціпелор че
inspirъ, dirijъ, ші kondукте тішкъріле ші aktyvіle
spontanee (de бунъ бое) аде omulvі, adikъ: аде ку-
петулvі sъvъ.

Лоціка Коншіндеї.

КАП I.

ДЕФІНІЦІІЛЕ КОНШІНДЕІ.

Дефініціїле н'аў ліпсіт ачештій зічэр' de konshinidz; ea okupъ унад din chel'e d'intil' dokur' in ordinu філософік ші moral. Уніл аў јудекат къ коншінца este o operație a intelіcenței care ne аратъ tot че este бун саў ръв' in fantele noastre, de unde наше in noi іншине о плькуть диніште саў о немудруміре sunþeritoare, букурія, serenitatea саў mystrare. Аў zis kъ konshinica поате) фі хотърітоаре, іndoioasъ, dreantъ, strikatъ, пътчишъ, рехотърітъ, skrypuloaasъ. Хотърітоаре саў indoioasъ, дунъ градул konbinuere in care не сафъ esupra suþetului, ка-дізцеи fantei; dreantъ kind ea este базатъ пе реzoane priimite de moral; rea саў strikatъ, kind не-штine събіршаште о фантъ фъръ mystrare імпотрі-

ba mișkărilor unei konuțiințe hotărîtoare; probabil, kînd nu este bazată de kît asupra unor rezonanțe aproape de adevarul și debine astfel să ţeară saj dreapta saj greșită; năhotărîtă kînd neutră nu urmărește să trebue să se hotărască din pricină rezonanțelor care se înfățoasează dintr-o parte și dintr-alta. În sfîrșit, iată că după ei, konuțiința este skrupulosă, kînd este produsă din greutății prea ușoare să deșarte.

Acest text al konuțiinței este un sujet care a inspirat filozofii vechi și moderni.

Pitarora zice: „Nu este nimic mai sfîrșitos de kît o real konuțiință.“

Bias: „Bună konuțiință este sintuză mai prea sau de frică.“
Platon: „Konuțiința are o putere foarte mare care încrăză în doar cîțiva, încredințând neînțeleșția și îngrozind pe cei cu înțelegeție și înțeleșteare pedeștește călătorință.“
P. Sîrps: „O real konuțiință nu este niciodată liniștită.“

Seneca: „Bună konuțiință dorește martori, dar cea reală în puști încă are și neliniștită.“

Hilarie: „Un suflat mare este mai mult mișcat de mărturiile secrete ale konuțiinței săde de kît de strămoasele sufragană ale reputației care sunt între oameni.“

Поетул Іувенал, într-o satiră a lui plină de bîruri și de elokvență zice: "Dar pentru ce să 'uți încințești că ei săptă pedeusei, aceia ne care să se întâlnească cu un copil sănătos și sănătate în frică, ne care muștrarea de căută să doveză în tăcere că bătrâna său răzbunător, răde secrete, că mușchii ad dor suflare? Lăsa această este o crudă pedeapsă de omie de oră mai groaznică de către toate mușchile noștror de Sediile și de Padamant, ca să poarte în suflarea lor noaptea și zioa doabă pedeștești lor..."

În urma celor bări să ascundă și ne filozofii moderne.

Pascal se exprimă astfel: "Conuștiința este cea mai bună carte de morală din lume, și aceasta se buchinează și consolă mai mult."

Feneidon, în testamentul său: "Conuștiința este registrul ființelor noastre, în care neconștient ad condus în noastre, și în judecătorie e-crezibil ad acuzaților noastre. Înțeleg că ea este încrezătoare în neregări; că ea nu ajută și nu încurajează disperația în care nu ajută, și nu dă încredințarea unei judecări ferice; dar înțeleg să declara înțotrițăne, că ei sentență este urmată de muștrările de căută și de desuțăjire, pentru că neapărăt această sentență să fie confirmată prințăceea a prea puternicului judecător."

Rousseau, ad cărui susflet simțitor desface toate cestiiile, fără a de desdera tot d'avna; strigă înăsinând o profundă esclamație: "Konutiință! konutiință! instinkt Dymnezeesku, nemuritoare și che-reaskă strigare, singură cărmă a unei ființe fără viață și măciună, dar nu inteligență și liberă, judecător negreșelnic și abuzual și ad răul, ce asemenea pe om își Dymnezează; tu ești de față să eksedeze și din natură și moralitatea fantelor sale; fără tine nu ești nimic în mine care să mă înalțe mai prea de dobitoache, de către stări prăvilegiile de a fi aservit din rătăcire în rătăcire, prin ajutorul unei inteligențe fără regulă, și unuia rezon fără principiu. Dar nu este destul că această cărmă să existe, trebuie să a o cunoaște și să a putea urma. Dacă vorbește tuturor înimilor, pentru ce dar sunt atât de puține care o înțind? aceasta este fiind că vorbește limba pe care tot ne a făcut să vîlăm, să vîlăm, să vîlăm. Un alt scriitor Evarist Babu, într-un ușoară intitulat: Filosofia Politică, își face asemenea întrebarea, ce este konutiința?

"Care este, zice el, această facultate care ne face să iubim binele și să urăm nețireitatea, și ne care filosofii creș că ar studia o astă artă sau să deosebește numărul de konutiință, de rezon, de instinct moral? unde rezidează ea? oare are ea, ca

факультatea de a ține de a avea, un organ prin care să se manifesteze? nerăsușit nu. Ea nu încearcă să dețină de la o trupă nească noastră existență; ea nu ne dă nici o idee din lumea exterioră (din afară); ea nu este inteligență, de unde oră o trupă să aibă o calecerează. Aceasta este un simbol interioară (din înțeță); este însuși simbol suflareal; este suflareal în înțețimă lăț, unde dăună alături este însuși dumnezeirea ce rezidează unde vorbește în noi.

Iată ceea ce zice și Seneca asupra conștiinței: „O infinitate rezidează în noi, această Dumnezeu căruia ne răgăzim este aproape de noi, este în noi, este cu noi.”

Urmează din toate aceste definiții ale conștiinței că fiind de peante, adicăând se reduce la moral, ea îndărătuiește, cărțuiește, luminaște duxând omulă lăț unde și dă o foarte unde sfîntă convingere ne care nimic nu o poate mișca.

Nu este nici o profesie să aibă frâo funcție în societate, asupra căreia conștiința să nu poată exerciza și să punere; dar fiind datoră și ne trezind în kadriv judecătoresc, ce ne am propus, vom lăua mai cu deosebire în considerație obligație ce împinge conștiința judecătorului să aibă avocatulă.

КАН II.

КОНШИИЦА ЖДЕКЪТОРЫ.

Акум съ екзаминът, каре требуе а фи коншиинца ши Лоцика јудекъторулът ин рапорт ку индаторите луї.

“Ждекътори въ айъ tot d'ayna деңүиреа ин містні, ши дұхыл деңүирілор ин инімъ,” а зис Бакон. Ачеастъ минутаъ инвъцътуръ este фъръ индоидъ регула прінципалъ а коншиинцеј јудекъторулът.

Чea d'intitl требуицъ, чea d'intitl индатори е ачештиј коншиинце, este негревиш јустиција; nu поате чинефа съ ши фактъ о идеe прее инадъ, къчј јустиција Find strikta обсервације а деңілор, імбръционеазъ тоате интереседе, тоате дрептуриде, se intinde песте tot ши фондеазъ ферічіреа публікъ. Іl este dator, zicte Чичерон ин оғісүріде луї, stabilitatea социетації ши fundamentul комерциулът віеций чібіле.

Јустиција este фолоситоаре ин тоате бреміде, Aristoteli ин реторика са о преферъ вітеџии. “Вітеџія, zicte el, nu slujasute de kit ин бремеа de ръсбоij, de бреме че дрептатае este фолоситоаре ин бремеа de ръсбоij ши de паче. Monteskiej kredе kъ јустиција требуеите а фи лүминатъ, грабникъ ши de лок

ааспъръ... de лок ааспъръ, адаогъ ел, пентру къ јудекъторул дрент, авинд а фаче tot d'ayna ку оamenъ ненорочиці; се кубине а авеа о mare блінде-
це; каре вn sfirowit требуете а фi універсалъ.

Ун автор интън убрајъ ал стъ де лецила-
цие se eksprimъ astfel: філософі шi юрисконсульц
ав dat асунра юстиції deoseбите дефиниції. Дупъ ак-
сециунеа вn ченерал прiимітъ de ачесні din урмъ,
дупъ філософія stoіkъ; ea stъ вn statornika шi веч-
ника вoinцъ de a da фie кървіа чеса че i se кубине.

Ачеастъ дефиниціє nu ni se паке комплектъ,
къчі юстиція nu este tokmai o факультате а syfletu-
лvi; dar o путере шi yn обічеицъ ал вoinцъ каре
не фаче stъ indeplinim ку курації шi statornіcie тоа-
те іndatorіide че ne sіnt prescrise.

Definind dar юстиція, віртутеа омулув че о
вoinцъ путьникъ шi неінтересатъ determinat neін-
четат а konформa акуїде sale лецилор каре sіnt
регулиде еi. Zіchem dar къ ea чere іndeplinirea ту-
тулор іndatorіілор noastre; nu пumaї къtre чеi а-
семенеа поuъ, dar іnkъ шi къtre Dymnezei, къtre
ноi іnwine; шi svbt ачест raport, s'a zis ку rezon,
къ, а фi drent sat віртуos este tot ачесаші.

Kind юдекъторул se ба пътруnde de ade-
бърхл ачестор прінципиц шi ле ба applika къtre
dіnsul прекум шi къtre чеi-l-адці, конутиица sa
ба фi вn уніре ку іnsuяi іndatorіide дуi; dar dakъ

консутиунца порунчеште јудекъторулуй ачеастъ јусти-
цие distribuibile care konsistă în a da fie кървя
чеса не i se къбина, kît de grecia este ачеастъ sarcin-
тъ în mijlocul patimilor че се афль în mișcare
înaintea trăbunălujuștă; și atunci iarăși kon-
suтиунца щă ба вені în ajutor; însă ба да първата фъ-
ръ Фабор, фъръ deosebite de persoane saj de in-
teresură; el nu ба intra sub ничă una din ачесте
прѣбѣръ partikolare care вънешкъ eruditatea деце,
не care el este dator a o da тътулоръ фъръ distink-
цие; el se ба сиди tot d'avna de a se аръта лібер
de преуздії, ліnsit de patim, къчъ пумаř print'а-
чеаста se sokoteute бредник de a јудека ши п'аде
челор-д-адцă; el însă ба да първата, însă фъръ ін-
чедъ ши дупъ о скъмпъ чегчетаре, пентру къ о
хозѣрѣ dată în graf este adesea урматъ de къин-
цъ; иши ба aduce amioare kъ ачела care јудекъ,
примејдвеуте маř mylt de kît че се јудекъ.

Autoritatea јудекътореаскъ, zică un autor,
фаче съ se konsidereze mař mylt d'entvridе чедуř
mař slab asupra претенциilor чедуř mař пъternik,
asigуреazъ st p n rea деце ши ad пъчеř între кон-
четъценї; ши tot ea este care formeazъ moralař
публик, pedensind fantele нечините ши skočind din
социетate по чеř kriminadl.

Логика консутиунцеř dъ o деце јудекътору-
луй de a se obeserba ши de a se respecta astă în

kondvita sa de om prībat kīt wi în aktvrile sale de om pūblīk. Къчъ уна este neapărat legatъ че-де-л-але; јudekъtorul nu se kubine nîcă odată a se înjosi din gravitatea karakterul său, din sfin-țuenia obiecheiurilor sale; să zis că rezon kъ dакъ pūblīku este adesea oră îngrat, este însă mai tot d'ayna drept; el prețuește pe јudekъtorul sănătatea și spălarea băiață dore, iar nu sănătatea băiață dore; el eksam-neează băiață dore pūblīk, pe urmă aruncă un okiș skrytator (черчетъtor) asupra bieciș dore prībate; un dакъ așezi che prīonește pe un preakurbar este un bărbat fără pătraburi, dакъ che așezi che pedepsește un uzurier este numai un spekulant, dакъ che așezi che sănătatea al său јъциș cherchetind pe un bankrupt, este un datornik neeksakt, îndată întoarcere asuprău хотъ-ріea dată de dinuș asupra chelui osindit; ba încă mai mult, къчъ plânuș pe che osindit wi rîde de јudekъtorul care dete хотъріea.

Konuțiinuța јudekъtorului îl dă de urire kъ trebuiesc a askuldta ky atenția relițioasă desbaterei de pricinile; mai trebuiesc încă a îngrijii să se simdească de a îmbăța cu askulde; adikă a încălzeșe wi a deosebi adeobăru din minciună.

Asupra așeștuș sujet Bakon arată јudekъtorului che kondvită trebuiesc a avea în vremea audienciei: el urmează să facă sănătatea dinsul patru lăukuruș: 1. Trebuiesc a rîndvi seria propunerilor

първілор пріоритоаре; 2. А модера борбіреа інтінсъ а мартvілор, ші а аюкацілор спрѣ а нуне стабілъ репетиційлор ші а ну інгзьді nimik каре съ ese афаръ din прічинъ; 3. А реканітла, а алеце ші а компара, ін сустанцъ пропуперіде респективе чеде маў importantе; 4. Ін сfіршіт, а редиcea sentenца. Tot че ба фаче јудекъторул маў mylt de kіt ачестеа este de prisos ші n'are drent skou de kіt o задарникъ gloriofъ, saў о лого-маніе, saў неръbdare de a askvіlta, saў lipsa de memorie, saў непутицъ de a піроні ші а спріjini atenua sa.

Бакон, ін урмъ дъ кітеба інцеленте побъ-
щівір каре аў ін ведеरе рапортуріде јудекъторілор
ky аюкаці kіnd ачешті din урмъ пледеазъ іnaintea
челор d'іntії. Іатъ, зіче тареле філософ, індаторіліде
че де sіnt impuse: маў іntії ръbdare ші грабитате
ін времеа пледоарілор; ачеастъ este о парте есен-
ціель а јустіції: yn јудекътор каре interupe adesea
пе аюкаці nu este de kіt yn чімбал амецітор.
N'ашў путье апрова пе yn јудекътор каре, пе датъ
че kрede къ а гъсіт подул уній прічині, іл пріїм-
ште ну маў de kіt lipsindyse de чееса че аюкаці ар
fi путуsъ adaoце чева фолосітор, dakъ s'ar fi іn-
boit sъt' askvіlte; асеменеа nu апробез kіnd спрѣ а
да о добадъ de о інцеленцере adіnkъ ші iuste, іn-
terupe фъръ време пе аюкат іn ekspoziçia ші des-
волтареа тілдоачелор, saў а преіntimпina ky іn-

требърі фъръ бреме, кiar kînd ачеде імребърі ар
фаче парте din прічинъ.

Іудекъторул пічі одатъ ну требуе а прејуді-
дека nimik іn konutiinца ёса, фъръ съ фі askuldat
esplikaçijile amindvora първілор ші съ фіе ну
іn баланцъ zisele унvia ші чеде імпротіба ачелор
zise; sinγurul тіллок de a da o хотъріе ekvitabi-
лъ ші бредникъ de постул че окунъ.

Іудекъторул ну este destul съ фіе ку бъ-
гаге de seamъ іn фонкциіде саде, маі требуеште
інкъ а фі eksenditif ші відітор. Se zіche kъ yn om
darnik dъ de dovtъ орі kînd dъ iute; dar ку маі
мұлт rezon ар путеа zіche, dъ de dovtъ орі драп-
татае kînd ел о дъ біне ші фъръ зъбабъ. Ашърн-
түріле унеч іудекъці, sіnt destul de лунуі ші de-
stul de пепібіде (обоситоаре) центрұ прігоміторі, іn
кіт іудекъторул требуеште а къста съ ну маі пре-
лунуеаскъ kînd este іn путеа луі de a'да sfіршіт.

Требуеште ка konutiinца іудекъторулуі съ
фіе tot d'avna іn депъртаре de орі че бънуіадъ, а-
чел бічіт ad драптъці, ші съ пъstreze ne іудекъул
съ ў ачес інадъ пепъртеніре, ініціл ші побілуд а-
твібут ad фонкциідор саде.

Adesea съ фіе іn цазъ імпротіба інсуши тиі-
кърілор інімеч саде; ачесасть повацъ este інсуфлатъ
прінтр'о обсерваціе інтемеіатъ ne уна din слъбі-
чінніле інеранте (nedesпърците) kondіciunе omeneusiti.

Урмезъ dar a se пъзи de оръ че пъртените каре
аф пътеа пробени din уръ, din мъниe sa ѿ din ба-
нитате.

Първото. Този път съдът е обявен за заседател на заседанието. Съдът
има право да избере заседател от съдебната колегия. Съдът
заседател е обявен за заседател на заседанието.

КАП. III.

БРМАРЕА КОНИЦИИЦЕЙ ЖЮДЕКЪ- ТОРДЛВІ.

Съдът е обявен за заседател на заседанието. Съдът
има право да избере заседател от съдебната колегия. Съдът
заседател е обявен за заседател на заседанието.

Жюдекъторул се кубине a se сиди и неинчетат,
Фъръ бр'ун skon de амбиціе sa ѿ de бр'ун rind тай-
ник съ факъ бинеде pentru бине wi de a мерита въ
фонкциите sale. Давда унві om биртоос. Спред аյто-
рул ideilor асупра конутиицеї, съ инвокът пътер-
ника autoritate a jyriskonsultului d'Aguesseau, аша
de бине deskrisъ въ портретул че факъ асупра жу-
декъторулui interru (пепъртенитор).

Че диференцъ de simtiment, зиче ел, intre
жюдекъторул амбиціос wi intre чел че se сунуне
унеї биртоase simplіciتیї! Унві intrebunїцаеъ ин-
даториите лві спре indenlinirea планурілор sale;
челъ-л-алт фъръ а фі преокупнат de чева проекте
n'are въ bedere de kit datoria sa. Talentele унvia
nu sint folositoare публікулуй de kit kind ел креат-
къ пот фі folositoare скопурілор лві; slavбеде
челні-л-алт sint departe de оръ че докрицъ de ръс-

пътире, уи се афль юн destyl de пътире проп туд-
цумиреа svfleteaskъ de a фаче tot d'avna бинеле.
Немудумирі sekrete, бъгърі se seamъ supърътоа-
ре, непрекурмате турбурърі, тишкърі adesea нефоло-
ситоаре, турбуръ тоатъ виаца unvia; чедъ-л-адт пріве-
ште курчереа зілелор sale інтр'о паче ферічітъ, уи
ну se teme de nimik de kit нутаф de ачеа че ар
путеа st'я atingъ біртүтеа. Унч дунъ імплініреа до-
ринцелор sale челор май арзътоаре юш беде фері-
череа skъпñnd; юнчл посетії ачештії ферічірі юш
формеазъ din noş dorинце; чеа че юш діпсеште
штерце юн дунчл st'я tot че a добіндіт ky atita греч-
тате, уи пентру tot родчл остеңелілор дуї, ну simte
adesea de kit апъсътоареа повартъ а тусръгілор de
кучет; чедъ-л-адт tot d'avna ферічіт, tot d'avna ді-
ништіт se інкide юн біртүтеа sa, уи тудумит de аүш
слуї патриа юн фонкцииде ky каре s'a інсърчинат, ю
жъртшесите фъръ пърере de ръж е stare да каре ар
фи пунт аспира. Йn сферішт унчл este обосіт de у-
річл унчл скомотоасе робіл каре јосораште побідца
професії sale; чедъ-л-адт густъ пътчереа унчл фе-
річите independence de патри, ръдікіндірсе маf пре-
сис de інчуїl dirnitatea sa.

Іудекъторчл требуете a se маf andika спре
а куноауте інклінаres ініміl sale уи a інърі слав-
беде ей пърци. Чел маf бун тіждок de a se інърі
асупра ачелуї пунт, este de a se konбине de

slăbiciunea sa. Atunci' ba bedea că omul este mai doritor de a cunoaște adevertisingul de către capabil de să descompună, să se încize în sineu și să se lăsa să se conduce de mișcările amorale proprii ca să tot dăvana să nu face să se întâriască că să ar fi putut fi învățat.

Rătăcirea se poate îndrepta că înlesnirea sănătății să nu fie prea rătăcită, deoarece că presupune inclinarea spre rătăcire este foarte greu de îndreptat. Una opinie că nevoie are despre sineu, să fie dorința de a sprijini păcheia că crede că cei laici au despre dinșul; supărarea că simte sănătatea și se îndoiește; răsuflarea că își încinvește că iată bani retrătiți și părere dată că astăzi încredere; apinderea contradicției, toate aceste te sălăsească că o înlesnire foarte mare a prezenta de adevertising că ea este greșit să fie cel puțin îndoios, și de a subține că bună că este rău să fie fals. Înțețele minții nu mai boește să cunoască adevertisingul de către astfel de ceea ce este în ideea lui; interesul pentru ceea ce sprijinile de dinșul se confundă cu pasiunea că are de a face să își tească părerea să; să crede că zelul pentru dreptate să nu este zelul de către pentru dinșul; și să se împotrivescute pentru opinia să tot că acea apindere, care

първите приготвяне ар пътеша да се изложи констатацията док.

Adesea această opinie bунъ че чинебашт are despre дінсул ши де каре не фу борба, Îndeam-пъ ајосори меритул адтия, Înkît de да пыціна стимъ тече да desprecul ideilor ши резоанелор док. Пентру о задарникъ доринъ де а se deosebi, neuvinne преверъ iskysinца de kit soliditatea; Înăl' Întemeiazъ хотъріреа не ниute резоане dewarте, лъсінд не чеде маෂ буне; тұлдыумындыксе не штінца че а добіндит, неінріжаште де а маෂ ғимбъца чееса че ну күноаште ши каре se күбіне а де шті, se Întemeiazъ не дүмініде дұхудың тъш, ши ну пуне пікі о атен-цие а askylta чееса че este îndatorat тъ askylte.

Каре ар фі тіждокул де тъмъдүре а аче-стүр ръз? Ресфекция асуныръї, Însouitъ de umidinъ, este нетъгъдуит чед маෂ пүтерник: este o singurъ повацъ ғимпотріба атакүрілор аморалың пропрії; резонул жудекъторілор фінд astfel slobođ ши деражеат де вътъмътоаре де импресионъ, se ба konформa дұ-худың лаңуриет; приготори se бор sұнуне хотъріреj жудекъторілор, ши о упіре діништітъ ба фі ферічітул род ал ғицелепчінен унора ши ал sұнунереj чед-лор-л-адыр.

Într'această позиціе а конутииңет саде, жудекъторул se ба пызі де рұтъчіреа че і se înfъ-цишашъ sybt о тұлциме де колоре Înшелътоаре.

El se ba sidi a 'ui forma o adevarată idee despre
ceea ce i se propune ciar prin înțunerekuł de care
acele lăkru este înkognit; el ba desconoscă anevo-
ințele întîmpinare, ui mădoachele de a le deslăra,
ba deosebi bunele rezonane de cele reale, ba ale că
pe cele mai bune din cele bune; și nu lase a'ui
skupa br'o împrejurare din nebăgare de seamă.
În sfîrșit îui ba înțemeia hotărîrea asupra aceia
ce ba fi mai învederat ui mai hotărît.

Dacă ka judecătorul să poată unii acela
condiții, care poartă cu dinsele înțelecerea și
capacitatea atât de trebucioase în exercentia înaltei
sale misiuni, trebuie să se consemnează să-l indemnă
în fie care zi să studiuă legea războiului și să marele
lor raportură cu trebuințele societății.

КАП IV.

ЛОЦИКА ЖДЕКЪТОРДВІ АН ФІЛІЦА АНДАТОРІІЛОР САЛЕ.

La ce se kubine a se opri konstituția judecătorului kît despre dovezî?

Dacă dovezile sunt săvare său autentice ele
lor fi baza hotărîrîlor sale.

Dacă din îmnotrievă, sunt îndoioase, el de
va interpreta într-un cîp favorabil pentru părțile
ce le aduc; el se va întemeia asupra așeștii mak-
simelor comune: că să îndoială nu se cunoscă și se
presupună răul; biaza, reputația, onoarea, de unde
adesea atîrnu fericirea, sunt bunuri astăzi de mare, în
cît judecători trebuie să avea o mare băgară de
seamă în asemenea serioase materii, când dovezile
sunt îndoioase.

Două feluri de doveză se pot întâmpina în-
tre o pricină, unele din faptă, celelalte privindu-
che. Cît despre cele din înțîi judecătorul nu poate
preski mă nimic prin conștiința particulară că ar
avea despre cînd că reacția să fie înțîmpitată;
este îndatorat să se temă că dovezile judecătorescă,
de unde cunoaște bine împrejurările pricinii, căre
sunt avantajioase unia din părți, și a căror ne-
ekspluare ia pricină pagubă; în sfîrșit nu se
 poate întemeia de cît asupra cheea că să dobede
în judecată.

Când însă greutatea să fie asupra dovezilor
privindu-che, urmează să se ști, dacă să întâmple
când una din părți a vîtat să fie ekspluată rezonabile
principale pretenții săde să dacă nu dea ekspli-
kat pe toate, judecătorul urmează să judece asupra
celor produse numai fără să mai poată sus-
ține că de la sine pentru căle deasă, conformă-

dyscă că toate acestea ducându-^u la concordanță trasează
fără a trece peste cheile cerute.

Dreptul acela este înșinuit în urmă că la contractul de
înțelegere și de protecție a intereselor aceselor arbitraje
că totuști deținimi. În ce măsură și cum judecătorul ar osin-
di pe un om pentru că nu a shărtat să se apere? Cum
d'ar face să-și piargă pricina, pentru că abocațiul
să nu îl ia în considerare că judecătorul ar fi
mult de la abocați de către judecător, dacă a-
bocațiul neîngrijind să statorească dreptul clientului
să și prin toate mijloacele nechezare; împunea
judecătorului deținere a unei forme părerii întoc-
mate după cheile cărora de înșinuit. Pe de o parte ar fi
jerfba neîncoperită să neștiințeze abocațiul, și judecă-
torul împotriva fondatorilor sale, ar fi înăuntrul
acestui neștiință sprijinită a face nedreptate. Ar fi
orbi că să zică astfel, după boala și plângerea
abocațiului și n'ar mai avea nici o autoritate pe
cât să vrem să acesc din urmă ar boala să o depărteze
de clientul său; el n'ar fi de către un prieten ne-
fălositor triumfându-^u în cinchenea pe care ar trebui
să o confrunte, și a depărtarii adesea ruluri care ar
trebui sprijinit.

Judecătorul, fiind orbind sprijinit să trateze ca
kunul sălăi să fie echipabil, nu poate fi să sită de a se
mărgini numai la rezonanțele căreia i se produse, fără

а ма̄л алерга да ачелea не кare konuтиинuа uи до-
uika sa īl pot īnfъюша. Din fмpotrивъ nu ба pu-
ne el īn баланuа drentъceī, тīлоа жеle че ī se
пропун, чī п'ачелea че īl sint p'овенite din īnsuи
fнцелeуeа лv? Ка sъ zik astfel, el este op'indv,
sp're a хотърi, потривit лeцирiдор, асyпra drentuиv
че pretind din desbateride лор. Drentatea sъ nu fie
konfузъ n'ic'i odatъ īn oki sъi, de uи nu este спri-
jinitъ, uи adeбъруl, kит de askvns ar фi, sъ fie si-
гур de a гъsi īnt'insuи protektoruл sъv.

П'ачest temeī dar s'a uи zis kъ grija ачелор
че п'ледеаazъ nu este alta de kит de a demonstra
kъ лукruл s'a урmat īnt'ачest sav īnt'ачest fel de
kip, kъ kazuл s'a fntимplat sav kъ nu s'a fntимplat;
dar nu este īn drent de kит јudeкъtoruл sinru,
de a k'onoawte uи de a deosebi drentuл din ne-
drent, uи kazza importentъ de kazza uшoаръ.

Din aceste p'riu'p'ugr' rezulteazъ kъ јudeкъ-
toruл este fndatorat de a префера ачea p'retenuie
kare ī se ба п'реa ма̄л бine fntemeiatъ de uи n'a-
fi atit de бine спrijinitъ ka cheia-l-adtъ.

Adeбъratuл sens ad лeциreī este, kъ nu ръ-
mîne n'ic'i o fndoialъ ka јudeкъtoruл sъ nu поатъ
s'uplea чеса че at' u'ltat pri'gonitorи sav abokatuл de a
prod'uc, sp're a 'u'li konforma p'рerea потривit лe-
цирiдор uи drentuиv публик.

Akym sъ ведем īn че kip konuтиинuа јude-

къторулъ ѝ прескrie de a'ui eksprima opinia sa fiu prezença kolegiilor luv. Judecătorul che fiu dă părerea ba depărta din cubintarea sa lăcrumile stăine la pricină, pentru că tot che nu se poate aplica la acestia che el tratează, urmează a fi privit ca nefolositor și de prisos. Adesea să fie bine desfășurat, dar kînd el este dovedit de sine și, săkă desfășură lămurit, che să mai putea adăuga la a luv părere și lămurirea repetiție de cubinte, care în nici un fel nu pot sălămineze mai mult? și nu este numai această repetiție fastidioasă de care se cubinează și, că mai trebuie să a depărta și oră che nemodestie fiu părere, și a se opri de oră che lăzde și de oră che dojeni să despre prizonitoarele părți.

Чеea che este mai important într'această materie de cătătoate, este de a nu pună înainte nimic de care să nu fie sigur. Кăcă într'alt fel, dacă să ar propune că o dobată nu che care nu este bazat de cătă n'o simplă presupunie; dacă să arăsa să se apreță de multimentul unei zădărnicii nesokotite, înaintând cheea che nu uitie, sădă înțeala unuă zel nemăsurat, numind de adesea cheea che nu este de cătă în aparență, nu numai că este amereciat de a cădea în rătăcire, dar a traie și pe che-l-aduc după dinșvad. Această bătrâne de seamă trebuie înțelesă tutulor judecătorilor,

прівеште маෂ ку деoseбіре п'ачеia кare, іntre јudeкъtori se букуръ de o маෂ mare reputаcié, de isku-sinцъ шi шtiинцъ.

Este mult maෂ пuцип пріmeѓdios de a ръмпnea аsупra ачештiй прівіnцe іnt'e'o кумпътаре kare sъ провіe de la скрупул шi sfialъ, de kît sъ aibъ o іndreъznealъ kare sъ meargъ pînъ la o nesokotinцъ шi la o труфашъ іnkіpнire.

КАП V.

КОНЦІНЦА ЖДЕКЪТОРЗЛЫ ІН- СЪРЧИНАТ КЪ ЧЕРЧЕТАРЕА ВР'ОНЕІ ПРИЧІНІ ЛА ФАЦА ЛОКЪЛЫ.

Dakъ јudekъtorul este іndatorat de a avea neіnchetat іn фонкciile sale аplіkaцiе шi ekzaktitate; ачеастъ урmeazъ маෂ ку деosebіre kînd el este іn-
sъrchinat de a fache chea маෂ mare parte din cherche-
tareae причине siнgur, ka іn урmъ depvind'o іn des-
baterea шi челор-л-адцъ јudekъtori, sъ поатъ desko-
peri adebъrul kу маෂ multъ іndesnire. Akolo ріb-
na sa se kubine a se arъta іn тоatъ a ei іntindere,
прекум kînd јudekъtorul ar intra іn totalul amъ-
рунтелор despiре tot че este trebvinцъ sъ kunoaskъ,
sa ѿ kînd ar konsulta kу іnprіjire toate пiesele шi

toate dokumenturile care pot lămina pricină, sănătatea și meditația asupra tuturor elementelor care să poată face părere plină de dreptatea lui de peconști: că un bun cîrmachiuș al acestor ce să îndredințeze în bună sa credință, trebuie să fie cunoascătoare toate cunoștințele unui drum nebynoskut, asemenea mai trebuie să fie konbins de fizica pricină, de toate cunoștințele lui de toate fațetele ei, că în urmă să poată să el să explice celor-l-alui judecători. Să se știe că nu de toate cunoștințele lui să fie desnicate toate motivele. El este care poartă lămina înaintea celor-l-alui spre risinirea întunericului că acoperă fața pricină. Trebuie să fie desnicate tot spuse și în stare de a conduce și ne celi-l-alui.

Doar Fedură de mijloacă se pot întâmpina mai obișnuite între o prigonișor: cele dinții sunt acelea asupra căror dreptul prigoniitorilor se află mai puțin deosebit de înțeleiat; și care săvăiesc mai mult a pregătii pricină pentru dare de hotărîre; cele de a doilea de căciuță sunt destinate a fi aduse în ajutorul unia din pretenții unui credit sau căre. Așa dar dinții sunt atât de la destoiniția judecătorului săi de la capacitatea cărui de a să profesie, de a asculta toate mijloacele propuse de prigonișor și părții, asemenea se cere potrivit eksaktității și re-

лісіеі sale de a nu лъса піч' уну din acestea ne-
coprinse în al sъv raport.

Жудекъторул ну ба путеа депърта бре-о
претенціе още каде kît ку чеа маѣ таже бъ-
грае de seamă, къч' se поате іntîmpila ka din a-
чеастъ депъртare съ пробie пагубї іnsemnate; wi
ачеастъ лъсаре да о парте de претенціе, ну маѣ а-
тунч' о поате фаче kind.i se ба пъреа къ прindо-
бedita еї falsitate, саѣ прind абсолютул еї нефодос,
нар путеа съ slu жеaskъ de kît a іnkurka іntyne-
чind прічина wi іntirziind slbîrширеа еї.

КАП VI.

КОНЦІНЦА ЖУДЕКЪТОРЪЛЫІ АН МАТЕРИЕ КРІМІНАЛЬ ШІ АН МАТЕ- РІЕ ПОЛІТІЧЕАСКЪ.

Toate превидile ekspuise ni se нар проприй
de a dirija по жудекътор, дінд хотъріреа ѿie вn
materie чївіль, korekцionalъ саѣ кріміналъ; аче-
ste прічини аде икъора kumърі sint atit de serioa-
се, рекдамъ маѣ ку deosebitre stърvinца, meditaцii-
де wi доціка kontattiинчел жудекъторуvi el требуе
съ факъ іnt'ачеесавт бреме парте дрепъциі а

manităciile și sălbaticiunilor ei; și se păzii foarte mult de a considera bă'odată p'vn bănuirea că pe un bănuitor mai înainte de a î se fi infecțiat căde mai multe și lămurite dovezile; el va urma în toate cazurile, că a proporțională pedeapsa potrivit greșelii; și că aducă aminte că toți sunt sunători ei, și de oprirea înaintea legei. El nu va vîta niciodată odată pentru ea maximul eternității că este mai bine a apără neun bănuitor, decât să fie înțeleapte de către ostindind neun nebănuitor.

Un autor însemnat (Aguesseau), adresându-se către judecători zice: Arbitru suntem ad bieciile și ad morciile, ca și că bănuirea obișnuită de către avea să nu poată niciodată să 'ci măștoreze impresia că o asta de groază. Funcție a trebuit să întințierească în ducăderea tău; să nu te apropie de către infișarea, și konservând această credință de laudabilitate, să nu desfășuri și de la tău, de privedința unei bănuiri destinație o ciștigă în mijlocul tău, să ci se pară tot de asemenea atât de nouă și atât de înprobatoare, întotdeauna că cum că să ar fi întâmplat să o bănuire întâiauă dată.

Similitudinea rezonului de umanitate, asta de bine, exprimate de d'Aguesseau, vor povățui pe judecători să înceapă cercetarea principiilor criminale: conuiciunța să fi că zice că de către dovezile din cercetarea fizică, sunt în apărarea

бънвичувач, ну поате рефуга пентру ачеаста де а прийми ши чееса че ар бени спре чешчареа луѓ. Чешчареа есте неапъртат унч din актеде луѓ чеде мај импортантен министерувач унч јудекътор. Ку че атенције, ку че скрупулски де коншиинци, ба терце пинчид ин ачеде прочедувач адесеа орти ати де лунци, ати де компликац, спре а ајунци да дескоперираа адебърувач.

Съaskултум пентру ун минч не ун автор наумит Croissant асупра индаторијилор коншиинциј јудекъторувач ин чешчареа причинилор криминале.

"Јудекъторувад съ advne тоате добезиде, тоате семнеде каде пот съ асигурете манифестација адебърувач; де да јудекъториј атирпъ импръштиереа поридор каде адесеа ил акопере спре ад репродукче лутинат ши триумфътор. Минчина, интересувад персонал, ръсбунареа, тоате хритеде патишт отеневаш се имбреки ку тоате формеде, се имбреки се за да динсувад субт апаренције чеде мај иншелътоаре; дар инaintea окнувач луѓ инвестигатор, иншелъчиуна ши искризия се фак небъзите; мина са пустерникъ ши инцелегътоаре, ин тијлокувад легътиријилор де тулте орти небъзите каде о цинч, дуче лутината ин синч интнерекувач. Че гриѓ щи че коншиинци ну се индатореазъ ед а advne да формалитетије че инсоциеск тоате актумије јудекъторувач ин чешчаре, такријирите бънвичувач, кемърије де орти че фире спре инфъцишаре, askултарија мартирјилор, перкузи-

ціїлі, деosebitele adrese pîn ajutorul cîrora poate să împreună încă'a sa mînă resinitele dovezî u-nei prochedurî care se complicatează astfel din deosebitele elementuri ce a isbutit de a cîndege.

În skurt, conuștiința judecătorului trebuie să fie acintată și în neodixiul său este vorba de a lăsa măsurări relațive despre înkisoare sau popreală; se cîbine ca împrejurările să le reclame foarte mult și atunci să intre în băncile de societăți, sau pentru mărturie sau căciuță. Judecătorul își va aduce aminte mai întâi de a lăsa niște asemenea măsuri, că conuștiința să dețină judecătorul să de om și prescrie de a se pună în dockul acelora ce se află la încîndă în cîrcurile de casă dîntîi sănătate căre este în lume; el nu va vîta că dacă legea îl da naștere în primul rînd de a dispune de sfiducenia altuia, nu mai poate fi îndatorat și să scrupuleze să cîșteze de seamă în cîrcurile acestui drept; asemenea el se va ocupa să toată rîbna și grăboala de săvîrșirea unei misiuni astfel de cîrcuri.

КАП. VII.

КОНШИИЦА ПРОКУРОРЪЛЪ.

În urma konușinței judecătorului să adăo-
găm un cîştînt uî despre aceea a prokurorului.
Aveastă konușință, care nu 'ă este mai puțin tre-
buiențioasă de către judecătorului, uî care poate și
este mai greu de a fi obținută, trebuie să îl fie mai
mult înținsă în prezența procurorilor uî îndatorii-
lor către societatea de care este instituit procurorul
apărător. Această prokuror ar fi el oare do-
uă, cănd ar crede că misiunea lui în principiu cri-
minale este numai de a porni pîrî neîncitat? iar nu de
a fi uî apărătorul celor miserabili. El are o înda-
torire cu totul morală de a dobiedi tutuitor către po-
sedează o konușință neînțintată; el urmează
a avea adesea rata doară uî a se sfii tot d'au na-
de a uî însurui băryna față pentru băryna scop oare
care. Să punem dar în principiu, că atât pentru pro-
kuror, cără uî pentru toate celelalte funcții jude-
cătoriale, cum și pentru ea uî probitatea konușințelor
lor vor fi aceea mai puternică doară,

КАП. VIII.

КОНШИИЦА АВОКАТУЛІ, ЛОЦІКА ШІ ІНДАТОРИІЛЕ САЛЕ КЪТРЕ КЛІЕНЦІ ШІ КЪТРЕ СОЦІЕТАТЕ.

Etimologia zîcherel' avokat este însușită arătarea îndatoririlor sale: avokat bine de la latinește *advocare, advocatus* (kemal). Această dar se înțelege că prin a sa profesie ui să studiuă legea și să ceară el să aibă, avokatul este kemat a apără drepturile copacățenilor săi, în același timp opoare ui chiar în același biață, prin puterea talentului și prin stima că însușită caracterul său. Aceasta este o misiune sfântă de a fi reasemblătă zugrăvării, spiritualitatei și slabi, credorii apărători, a esplika deținute, a lumina conștiința judecătorilor prin conștiința sa; dar în același timp de multea trebue să înțeleagă tot de acuna cunoscenia și moralitatea înstărcătorii sale.

Aștefel dar pentru zîche d'impreună cu Cîțu, cărău, cărău d'intîi calitate a unui avokat este de a fi om cinstit, cărău d'intîi trebuie să aibă conștiința sa este de a se simă să meriteze stima și conștiința judecătorilor și a publicului. Avokatul are

Într-un kit care-kare mai multă parte ui mai multă parte în administrația dreptului de către insuși judecătorii; cărăbii abocați este organul prin care toate rezoanțe, asupra căroror drepturi clientului este interesat, ajungând la judecător, în către ună aplicație că abocații să da materii de judecată, după tradiții konutiișe sale, ui ad pătrunderei lui, judecătorii se lăminează mult sau mai puțin ui prin urmare debine mult sau mai puțin capabil de a da dreptatea cobiințoasă.

De unde se știe că kît este de trebuiușă ca abocații să fie înzestrati de cunovozitate ui credință în a sa funcție; spre a avea acea locuție, care trebuie să facă să se deosebească tot din urmă, ui care este aceea a bunei înțelegeri ui a dreptului; trebuie să se știe de a nu juca în fr'o dată această față rezonament pe care îl am nimitt sofismă, spre rățăcirea dreptului. Konutiușa să îl să spune, că nu se cobine, din pricină că a studiat moartă literă și a lecționat scrise, să vîte căciușă lecție dinbine care lăminează inteligența sa ui trebuie să învechi în inimile tuturor.

După cum am arătat, konutiușa trebuie să fie statornică, ui spre a nu fi cunoscător nimic, abocații nu poate fi în înțețimea locușe konutiișe sale dacă nu și are pricinile, ui dacă nu depărtează fără mystere p'acelaie pe care înțele-

чerea lui probitatea lui îl făc să judece că nu sunt băredničie de apărarea sa.

O slabă răunie, zice Quintilian, să nu o preaaskă pe avocat de a părăsi o pricină pe care îl începută și ceea ce să se întâmple de bună, dar în urmă lăudă și mai de aproape bulgare de seamă și ceea ce greșește, și să besteaaskă pe acela să vădă klienții pretendenția sa este nedreaptă; căci dacă avocatul judecă sănătos, face un bine foarte mare klienților să-l sănătățile să se dea unele printre o spărată de-șarătă.

Când pricina se pare avocatului îndoioasă, se poate că înzurăta fără scrupul? Îi este lui săptă în conuștiința sa, de a sprijini tot ceea ce are să fie ca și apărătorul să fie adevarat, și chiar să-mi că apărătorul să fie îndrumat să fie îndrumat să sporească în luptă? Sokotim că el nu se va bucura să se impună de către klienții săi înspărea o confidență rezonabilă, să-mi întrebați trebuiesc să-i uiți măsură armelor să-i de cămpărere că aceleia ale adversarului său, o închipuire trece să oare nu este îndrumat, trebuiesc o lumeniade adevarat să sporească către către o hotărâre să insuflare deputata.

Konuștiința, căre recomandă dreptatea avocatului, îi inspiră să zdrobească să trebue să nu să intereseze klienților săi; ea îi poruncesc să î-

trebuieuzete toate măiloachele încelăcerei să le și
toată destoînicia științei spre a sprijini o cazuță
dreaptă.

Nimic nu este mai trebuieușos abocațul de
cât acest zel; fără care bunele săle kvalității se
par întrinde, de vreme ce cu dinșul căutării
înțună kin oare-care și păchela care îl lipsesc.
Dar acesta trebuieuște să fie un zel eklerat, iar nu
un zel orbit; o brednică de laudă și înțelegere, o do-
riță căruiuște de dreptate și moderată prin înc-
elăcire, iar nu un fok apins și aiciat de
platimi.

Abocațul apins de adeveratul zel, se kva-
noauște din îngrijirea și ekzaktitatea cu care el
studiează toate principile, el nu se mulțumește din-
tr-o simplă ceteră a pieselor unei principii, ci de
cîtește toate cu chea mai mare atenție; el se pă-
strează bine de starea principiei; și dăștă che se con-
bină de toată cunoștință, se rîndeuște asemenea și la
aceea che protobnikul său ar putea să pretinză sau
ar putea să obiecteze.

Să se obîncuiască și avea răbdare, spre a
putea asculta pe client în toate amărunturile
principiei chei înfățuioșeză, căci din asemenea amăr-
untură, adesea un bun abocaț deskoperă și binele
și răul.

O altă kualitate trebuieușoasă abocațului este

kybiiuça ui măsură ce trebuie să nu în kybintele de la, în kît săbîrwindy'ui plăderei să nu fi înțrebuințat nimik supărător împotriva părții opozante.

Abocațul trebuie să sprijini dreptul cliențului său în toată seinceritatea și să o înțreagă slăbozenie. El se crede că arăta aceea statornicie căruță independentei sale profesii; să nu se teame să în eksersiția funcției sale de alt nimik de kît dă avea bryumataș adesea rul său dreptatea. Să nu se împotrivească nicăi odată că beneficiul autorului cheală sărak, împotriva călăuă bogat, în autorul călăuă slab, împotriva călăuă puternic; să lase așa cărări reputația apărind p'achelor-l-aducă, să se facă fondator și lindușe a împăcăi principale mai înainte de a intra în kanal de judecată, în sfîrșit să aibă un caracter nobil, adică o inimă și o ințelegere.

Sfîrșit.

**ТАБЛЪ ДЕ МАТЕРИЛЕ КОПРИНСЕ
АНТРАЧЕСТ ВОЛЃМ.**

	Паџина
INTROДУКЦИЕ	7
Логикъ Јудекът о реаскъ	11
Кап I. Принципите аргументацийор	12
Кап III. Форма аргументацийор-ши део- себитеље док фелуръ	15
§. I. Сидоцимпръ	16
§. II. Индукција	19
§. III. Дилема	21
§. IV. Ентиетул	22
§. V. Екземптул	22
§. VI. Софисма	24
§. VII. Парадоксул	33
Кап III. Аргументул легале	35
§. I. Аргументул дефиницијеъ	35
§. II. Аргументул етимологијеъ	39
§. III. Аргументул трас дин инвиритеа терминидор	41
§. IV. Аргументул дин sens контраприј .	42
§. V. Аргументул дин чеде асемънате .	44
§. VI. Аргументул трас де да унказъ да казул контраприј	45

§. VII. Despre argumentul a forțiori.	46
§. VIII. Despre argumentul tras din eksenția regulilei	47
§. IX. Despre argumentul tras de la mai mare la mai mic	49
§. X. Despre argumentul tras din motiivurile unei legeviri	50
§. XI. Despre argumentul tras din încetarea motiivului unei legeviri	54
§. XII. Despre argumentul tras din sensul materiei în parte	55
§. XIII. Despre argumentul tras din cheea că este mai aproape de adevar .	56
§. XIV. Despre argumentul tras din termeni după sensul lor bulgar .	58
§. XV. Despre argumentul tras din cheea că este ceea ce se intenționează .	59
§. XVI. Despre argumentul tras din absurd	60
Konkluzie	64
LoziKA Konviciunile	65
Kap I. Definițiile Konviciunile	69
Kap II. Konviciunile Judecătorului	74
Kap III. Urmarea konviciunile judecătorului	80
Kap IV. Lozika judecătorului în prezența îndatoririlor sale	84

Кап V. Конутииңца жүдекшіторудың ин- сърчинат күчерчесарға бұрыненің при- чині да фаңда докудың	89
Кап VI. Конутииңца жүдекшіторудың ин матеріе криминалъ ші політічеаскъ.	94
Кап VII. Конутииңца прокурорудың	95
Кап VIII. Конутииңца адвокатудың, до- кука ші индаторілде сале көтре клі- енүіш ші көтре социетате	96

Сәйршытыл табдең.